

Tháng 5, 2014 – Part 2

Tháng Sáu

*Tháng sáu tháng sáu về
Cơn mưa tình lả lơi
Đưa hồn em lạc lối
Da diết chiều tan mê .*

*Tháng sáu tháng sáu về
Mưa lạnh lòng tái tê
Lòng còn hoài vọng tưởng
Mơ hồ hồn sao khuê .*

*Tháng sáu tháng sáu về
Hàng hiên mưa bay bay
Dòng mưa hay dòng lệ
Tan tác giấc mơ dài .*

*Tháng sáu trời mưa mãi
Cung điệu sầu chia xa
Niềm thương hay nỗi nhớ
Biết bao giờ phôi pha*

*Tháng sáu tháng sáu buồn
Mưa chạnh lòng rơi tuôn
Sân trường xưa im vắng
Tìm đâu bóng người thương*

Tháng sáu chờ mong ai

MÙA HÈ DỄ THƯƠNG.

Đội mũ rộng vành, đeo đôi kính râm,
Em ra phố một trưa hè nắng gắt,
Hở đôi vai, đôi tay trần với nắng,
Áo váy em mềm mỏng với gió hè..

Mũ rộng vành mà cũng chẳng đủ che,
Những lọn tóc theo chân em tung tẩy,
Tóc nghịch ngợm bay đùa trong gió đấy,
Gió mùa hè chọt mát. Mùa hè ơi.

Ghé vào tiệm nước giải khát đông người,
Có nhiều thứ để cho em lựa chọn,
Sweet Smoothies, ice cream, yogurt,
Vanilla Milkshake hay fruit punch..

Những màu sắc làm cho em vui thêm,
Nước ép chín đỏ dâu tây, dưa hấu,
Quả dứa quả cam màu vàng đồng điệu,
Trong món slush làm lạnh đôi môi.

Trà bạc hà, trà đá đủ yêu đời,
Cà phê đen đá thơm ngon, thích lắm,
Ly nước chanh, lát chanh xanh gợi cảm,
Một chút vị chua làm dịu nắng hè.

Giữa tháng sáu mùa Oải Hương nở hoa,
Blanco Lavender Festival mời đến, *
Những cánh đồng hoa Oải Hương màu tím,
Một trời mùa hè cảm xúc băng khuâng.

Hẹn hò nhau đi. Mùa hè dễ thương,
Ngắm hoa đẹp Blanco vui mở hội,
Đời là chiêm bao ngày đi đêm tới,
Em say nắng hè say cả trong mơ..

Em dang tay đón mùa hè nên thơ,
Dù tóc em khô, da em rám nắng,
Nhưng với em một mùa hè tươi thắm,
Cuộc sống buồn vui là bởi lòng mình.

*Cơn gió chiều hương say
Tình em xin dâng hết
Cho dấu người phôi phai .*

Ngọc Quyên

Đôi Bóng

*Anh vào đời em bằng hơi thở
Dạ lý đêm hương ấm đầy vơi
Em bỗng chợt hồn nghe trần trở
Thuyền mơ nay ghé bến , tình ơi !*

*Yêu quắt quay không cần lời trối
Không lệ hồn gian dối từ ngôn
Cho một lần đường yêu đắm đuối
Đêm dẫu tàn trăng khuyết nụ hôn .*

*Để ngàn năm sau không còn kiếp
Cô đơn em dẫn bước đường trần
Đếm sầu rơi ngu ngơ phiến đá
Vẫn đợi chờ đôi bóng tình quân .*

*Dấu tim anh muôn đời lạc lối
Tình cho em như có như không
Trầm mình trong nỗi sầu nhân thế
Cũng xin người một phút trao thân ...*

Ngọc Quyên

Nguyễn Thị Thanh Dương.

(June, 01- 2014)

* Blanco , Texas .

Năm nay, 10th. Annual Blanco Lavender Festival
từ Thứ sáu June,13, thứ bảy và Chủ Nhật).

CAN ÔNG

"CÔNG AN... NHÂN DÂN"

*

Đọc tin:

*"...Lễ truy điệu và đưa tang nữ Phật tử **Lê Thị Tuyết Mai**,*

người đã tự thiêu trước Dinh Độc Lập để phản đối hành động xâm lấn của Tàu cộng trên biển Đông.

*Thân nhân, bạn bè tang gia và đồng bào đến dự lễ và đưa tang cũng không đông lắm, nhưng lại có **khá đông lực lượng an ninh chìm...***

NHỮNG TÂM LÒNG NHÂN ÁI

*Từ một nước xa xôi đầy gian khổ
Thêm chiến tranh tàn phá nát quê hương*

*Dân tộc tôi vì thời cuộc nhiều
nhường*

Ôm mối hận ra đi tìm đất sống

Trên thế giới có bao nhiêu thành

*Ai đưa máy ảnh lên chụp hình đều bị những người này
đến **ngăn cản hoặc ngang nhiên tịch thu.**
Ai tùm lại trao đổi với nhau việc gì thì họ đều **xen vào
nghe ngóng tức thì...**"*

*

Công An bận bịu đi rình
Rình chi linh kinh, linh đình? Đám tang!
Rình: người đã khuất? Linh sàng*?
E người sống dậy, xếp hàng đấu tranh?

Lo rình bắt chánh loanh quanh
Lấy ai cứu Nước: lộng hành Việt gian?
Can 'ông'! Ách nạn **Công An!**
Lo mà giữ mạng kéo tàn đời 'ông'!

Tình hình QUỐC NẠN biết không?
Bao nhiêu ĐẠI SỰ Non Sông đang cần!
Còng gông trói chặt người dân
Lấy ai cứu nước? Giặc gần đến chân!

Công an cống hiến vô thần?
Công an rảnh rồi xoay vần kiếm ăn?
Chưa **an CÔNG**, cồng Rắn oằn
"Cư an"*? Giặc Hán cười gằn! "TƯ nguy"!

Ý Nga, 28-5-2014

*Linh sàng: hòm

*Lái chữ: công an > can ông > an công

*"Cư an tư nguy": khẩu hiệu của trường Bộ Binh Thủ

Đức QL VNCH

*Rắn: Tàu Cộng

THI NHÂN HOÀI CẢM

Tôi là kẻ ly hương từ nước Việt
Đến xứ người sau cuộc chiến nổi trôi
Hăm một năm dường quên hẳn nụ cười
Thương quê Mẹ đầm chan mưa nắng hạ

Tôi đã sống nơi đây, vùng đất lạ

phố

*Dân Việt tôi chẳng thiếu mặt nơi
nào*

*Từ những vùng tuyết phủ núi đồi
cao*

Thân tỵ nạn xin bằng lòng tất cả

*Ba mươi tám năm bênh bồng nơi
xứ lạ*

*Người gặp cơ may nên cửa nên
nhà*

*Tạo công danh xứng mặt Việt Nam
ta*

*Cũng có kẻ thân tàn theo vận
nước*

*Ba mươi tám năm bao nhiêu là ân
phước*

*Của Hoa Kỳ, Đức, Pháp, Úc,
Canada*

*Giúp dân tôi trong cuộc sống vừa
qua*

Có đầy đủ cả tinh thần và vật chất

*Chúng tôi đã thấy rồi trên đất
khách*

*Thấy tự do, báo chí thấy nhân
quyền*

*Thấy văn minh tân tiến khắp mọi
miền*

*Siêng làm việc, học hành là thành
đạt*

*Xin cảm ơn bao tấm lòng nhân ái
Bằng lời thơ chân thật của tim tôi
Nguyện trong tâm dân Việt sẽ một
đời*

*Tận tâm phục vụ nơi mình định
cư.*

Nguyễn Phan Ngọc An -
California

Theo dòng đời ân sủng của Hoa Kỳ
Mang trong lòng một ước nguyện khi đi
Ngày trở lại huy hoàng cho Tổ Quốc

Dân Việt tôi vẫn ngàn đời bất khuất
Nêu chí hùng văn hiến mấy ngàn năm
Vì chiến chinh lê kiếp sống âm thầm
Nhiều đêm nhớ ... lệ sầu rơi trần trở !

Nơi viễn xứ muôn đời tôi vẫn nhớ
Lũy tre xanh, đồng lúa chín thơm vàng
Liều buông mình tha thướt dưới đêm trăng
Gà gáy sáng vang lên trong xóm nhỏ...

Ở nơi đây cũng vằng trăng sáng tỏ
Nhưng tìm đâu hình ảnh của quê tôi
Mùa xuân về trong lặng lẽ đơn côi
Bao giờ nhỉ...sum vầy xuân nước Việt !

Sống nơi này dân Việt tôi đã biết
Nghĩa cử ân nhân bác ái của Hoa Kỳ
Tật nguyện, già nua cùng bệnh nan y
Họ cũng vẫn đưa vòng tay đón nhận

Họ sẵn sóc chu toàn bao bốn phận
Trợ cấp chi tiêu, ai cũng ấm lòng
Chẳng nề hà cực khổ dầu thu đông
Sương buốt lạnh trắng đêm dài không ngủ...

Họ đã bỏ xương tàn bao chiến sĩ
Nơi nước tôi vì lý tưởng muôn đời
Được gì đâu...đành ly biệt đôi nơi
Trời Nam đất Mỹ lệ tuôn tuôn tràn !

Họ cố quên niềm đau trong dĩ vãng
Cứu giúp dân tôi chẳng nề sang hèn
Ân sủng này ngày thêm một lớn lên
Công ơn chính phủ Hoa Kỳ ghi tâm...
Nguyễn Phan Ngọc An - California

TƯỢNG NHỚ VÀ TRI ÂN.

Anh Đến Nước Tôi, *

Bỏ mẹ già, em thơ, bỏ quê hương
anh giàu có
Đến bên người lính trận của Việt
Nan Cộng Hòa,
Năm gai, nếm mật, khói đen tỏa cả
góc trời
Hỏa châu đêm đêm từng XÁC giặc
Anh hòa mình để chia sẻ niềm đau.
Bạn của anh người chiến sĩ da màu
Nhưng cùng chung lý tưởng:
Hạnh Phúc, Tự Do, Nhân Quyền và
Bác Ái
Đến với đồng bào ở một nước thật
xa

Trong tim anh cũng có những bài ca
Hy sinh xương máu để nhân hòa,
đẹp tan tội ác
Anh trong chiến trường sâu, đạn bay
trên núi bạc
Anh quên thân mình, không luyến
tiếc niềm đau...

Những chiến sĩ của anh
Đã có người nằm xuống
Máu đã tan trên những khóm lá rừng
Hay trở về trên nạng gỗ đau thương
Để nhìn thấy Cờ Hoa bay phất
phới...

Hôm nay ngày tưởng nhớ
Tôi đến bên mộ anh, người Chiến Sĩ
Anh Hùng
Đã một một thời chiến đấu đến cùng
Bên người bạn không cùng màu da,
nhưng cùng chung lý tưởng

Anh đã để lại cho chúng tôi
Tự Do, hạnh phúc
Không phải tự nhiên mà có

Đã rời xa quê hương,
Đến nơi chiến trường,
Anh thức dậy với bình minh bất trắc nơi xứ lạ,
Anh hành quân trong khói lửa hiểm nguy với hoàng hôn quê người,
Ngày từng ngày,
Trong chiến tranh,
Phút bình an lại nhớ quê mình,
Lại nhớ gia đình,
Và mong một ngày về.

Đằng sau những cuộc chiến,
Anh đã trở về,
Trong vòng tay chào đón của người thân, bạn bè,
Anh vẫn thế nhưng dạn dày nắng gió,
Chúc mừng anh người lính Mỹ đã hoàn thành nhiệm vụ.

Anh đã trở về,
Thân hình hay tinh thần không còn nguyên vẹn,
Anh nằm trên băng ca hay ngồi xe lăn,
Cảm thương anh,
Người lính Mỹ đã thành thương binh.

Anh đã trở về,
Băng quan tài phủ lá cờ Mỹ,
Để đến nơi an nghỉ,
Trong nghĩa trang quốc gia Arlington ,,
Vĩnh biệt anh người lính Mỹ đã hi sinh.

Hôm nay ngày tưởng nhớ,
Memorial Day,
Tôi tri ân,
Những người đang phục vụ trong quân đội đã tử vong.
Xin được chung nỗi buồn với gia đình họ,
Là cha mẹ,
Là người góa bụa,
Là trẻ mồ côi,
Là anh chị em,
Của những tử sĩ đang nằm dưới mộ.
Xin được cắm một lá cờ Mỹ,
Xin được đặt một bó hoa thơm,
Trên mộ người không quen.

Hôm nay ngày tưởng nhớ,
Memorial Day,
Lá cờ rũ,
Trong thành phố,
Một ngày cuối tháng Năm của mùa hè rực rỡ.
Tôi mặc niệm,
Tôi tri ân,

Nhưng gây dựng lên bằng xương
máu của anh
Của Anh, Em, Chú, Bác,
Của mọi người Chiến hữu bạn anh
Ở một nơi xa lắc mà anh đến góp
bàn tay
Góp ý chí, góp bài ca chiến thắng.

Nay tôi được cuu mang
Sống trên đất nước của anh
Nhìn lên tấm bảng khắc ghi tên
Tôi không khỏi ngậm ngùi khi
những tên người tôi không gặp
Đập vào mắt tôi với giọt lệ cay cay
Anh có Mẹ già cũng giống như tôi
Anh có vợ hiền, ngày đêm cầu
nguyện
Anh có con thơ chờ cha trò chuyện
Anh có bạn bè điện thoại chờ nhau

Nhưng tất cả tan biến
Chỉ còn tên anh để lại ngàn sau
Tưởng niệm hôm nay nhưng sống
mãi bên nhau
Thấp nén nhang này xin Anh thấu
hiểu.

Linh Đắc

5/25/2014

Georgia Memorial Day 2014

* Trước 1975

**ĐỪNG CHIA EM NHÉ!
HÃY NHÂN!**

Đừng chia rẽ! Em ơi đừng chia
nhé!
Thiện giáo* nào nhìn đất Mẹ
chẳng thương?
Khi đã chia tức là rẽ nhiều đường
Không đoàn kết làm sao em HỢP
LỰC?

Tất cả những người đã hi sinh,
Lính Mỹ.và các đồng minh,
Từ những cuộc chiến hôm qua và hôm nay,
Đã cùng nhau sát cánh chung vai,
Vì hòa bình thế giới..

Nguyễn Thị Thanh Dương.
(Memorial Day, May 26- 2014)

PHẢI VÙNG LÊN THÔI!

Ghi trang Nhục Sử cho nhà
Này phường bán Nước: quốc gia còn gì?
Đồng bào phần hận khắc ghi
Ngàn tay góp triệu, cứu nguy san hà!
Ý Nga, 23-5-2014

NHỤC!

Đào lên nổi nhục Lê Chiêu
Bọn mi đệ tử, đi theo cho rồi!
Học Trò Đảng, triệu lần tồi
Buôn dân, bán Nước ghế ngồi sao yên?
Ý Nga, 23-5-2014
*Lê Chiêu Thống

"TIẾN NHANH, TIẾN MẠNH, TIẾN..." VỮNG CHẾT!

"**Khẩn trương**" đi ngủ chốn nao?
Khương chân chú nhủi, nơi nào trốn chui?
Tại sao giặc tiến, đảng lùi
Buông xuôi từ độ hóa giòi Việt gian?

"**Khẩn trương**" toàn giống **khương chân**!
Ý Nga, 23-5-2014
*Nói lái: "**Khẩn trương**" > **Khương chân**

Ý Nga, 25-5-2014
*Thiện giáo: không núp dưới 2
chữ quốc doanh
hoặc chủ trương bắt tay với VC (tà
giáo)

ÔI HÒN THIÊN SÔNG NÚI!

Anh linh yên giấc nghìn thu
Có cùng trời dậy nhìn thù mà đau?
Ở đây con cháu âu sầu
Khóc thương Tổ Quốc đục ngầu,
tối đen!
Ý Nga, 23-5-2014

THÀ RẰNG CHIA ĐÔI

Thác Bản Giốc, Ngũ Hành Sơn,
Đà Lạt
Bến Hải ơi! Cháu "bác" thần phục
Mao!
Thạch Hãn ơi! Có nhớ Huế máu
trào?
Ba dòng thác mang triệu
người cùng... thác
Ý Nga, 23-5-2014
*3 dòng thác cách mạng là 1 khái
niệm chính trị do
Lê Duẩn - cố tổng bí thư VC đề ra:
1-Hệ thống các nước xã hội chủ
nghĩa;
2-Phong trào giải phóng dân tộc
và các nước độc lập dân tộc;
3-Phong trào đấu tranh của giai
cấp công nhân
và nhân dân lao động ở các nước
tư bản chủ nghĩa.

GIẶC VÀO NHÀ, ĐẢNG CÒN ĐỪNG ĐỈNH?

Giương cờ Trưng Nữ đi đâu
Đê hèn, Việt Cộng đi đâu chống Tàu?
Dao găm bụng chúng lắm màu
Mau mau lật đổ, đồng bào tôi ơi!

Ăn chơi đỏ chói đất trời
Thương chi dân, Nước mà mời đấu tranh!
Anh Em chân chính, tâm thành
Đừng tin cộng sản, tan tành Non Sông!
Ý Nga, 23-5-2014

ĂN CƯỚP SINH ĂN CẮP!

Ở trong chòm chĩa quen tay
Ra ngoài trộm cắp, tiếng bay toàn
cầu
Hỏi ai gương mẫu đi đâu?
Trẻ con cũng rõ: đầu tàu đảng kia!
Ý Nga, 23-5-2014

Tiệc Thương

NaiNho-VangTaa@yahoo.com

Tóc mai sợi vấn sợi dài
Lấy nhau chẳng đặng thương hoài ngàn năm:
Ca Dao

Đơn sơ hoa tím bằng lăng
Dịu hiền tóc xòa vàng trắng hương nguyên
Xin mời em bước xuống thuyền
Đưa nhau về chốn đào nguyên riêng mình
Nghiêng soi gương nước bóng hình
Quyện hồn anh dệt tơ tình êm mơ
Gió đưa làn sóng lững lơ
Tâm tư chìm đắm đôi bờ nhớ nhung
Trăm năm chưa trọn thủy chung
Đêm về thao thức lòng chùng mãi tơ
Đồ sang bên vắng bờ vờ
Hắt hiu nổi nhớ hồn ngơ ngẩn buồn .

5-12

Đỗ thi Minh Giang

TỰ ĐẬP: LỘC ĐỘC LẬP*

Trời sinh chúng, cũng hai chân
Sao "đi" tới bốn? Bò, lần tối om

Trời sinh lưng thẳng. Sao khom?
À ra lụy Hán, dơ òm hai tay!

Hai chân, bò bốn cực thay!
Tự do không muốn, bị đày lại ham
Lộc này ai đập? Gian, tham!
Hai tay chum lạy, công hàm ký dâng.

Ý Nga, 23-5-2014

*Nghịch chữ và nói lái

CHƯA CHỪNG TIỆN HƠN!

Tàu qua? Việt Cộng ăn mừng:
Tàu qua, khẩu lại chưa chừa tiện hơn!
Tàu qua cả đảng mừng rơn!
Máy bay vé mắc, dầu trơn* để dành.

Dầu thô gạn lọc, đàn anh
Thành xăng đem đốt ngon lành đàn em
Giàn khoan hồ hởi mọc thêm
Sang Lào, Cam Bốt săn tìm lũ ngu.

Ý Nga, 23-5-2014

*Nhớt

TIẾN TRÌNH...THOÁI

"GIẤC VÀO!" BÂY GIỜ CON MỚI HIỂU

*

Kính dâng hương linh Ba

*

Khi miền Nam sắp mất:
Ngút ngất nỗi u hoài
Ba cảm hận, phần uất
Buồn phiền nhất trần ai!

Ba bỏ ăn, mất ngủ,
Má lể bái cầu xin
Cùng Ba, run lấy bấy
Đau! Ngơ ngác ánh nhìn.

*

Khi miền Nam vừa mất:
Nhà mình như đại tang
Đó là lần duy nhất
Lệ Ba rơi hàng hàng!

Việt Nam mất một nửa
Ba như người dại điên.
Bây giờ nguyên một nước
Sắp nhìn lại "quân Nguyên"

Uất ức! Tâm dày vò
Mỗi ngày con buồn bã,
Không thấy gì ngoài lo
Bây giờ con mới hiểu!
Yêu Nước! Ba yêu nhiều!
Ý Nga, 23-5-2014

HỢP LỰC CHÍNH NGHĨA

Khoan bên này, đục bên kia
Non sông tươi tả kia, biết không?

Rần rần: Duẩn, **Thắng, Đông, Chinh***,
Mười, Trà, Giáp, Thọ, Thị Bình, **Kiệt... ra***
Tam Vô nhất trí một nhà
Ba dòng cùng thác*, lọ là Chí Minh!

Bây giờ Sư Tổ rập rình
Các người còn lại **tiến** trình: **thoái** đâu?
Ý Nga, 23-5-2014

*Xin hiểu theo nghĩa bóng:

-Thắng đông chinh: VC cưỡng chiếm miền
Nam

để làm giàu & ăn cướp

- Kiệt ra: đảng kiệt quệ, chẳng làm nên gì phúc
lợi cho dân

*3 dòng thác cách mạng là 1 khái niệm chính trị
do Lê Duẩn - cố tổng bí thư VC đề ra:

1-Hệ thống các nước xã hội chủ nghĩa;

2-Phong trào giải phóng dân tộc và các nước độc
lập dân tộc;

3-Phong trào đấu tranh của giai cấp công nhân
và nhân dân lao động ở các nước tư bản chủ
nghĩa.

NHỤC, VINH

VINH xưa: Quân Lực Cộng Hòa
NHỤC nay: quân đội chẳng là **nhân dân**:*
Nhè **dân** đánh, giết phi **nhân**
Vong thân, phản quốc, dạ rân chân thù.
Ý Nga, 23-5-2014

CẤM HAY RA LỆNH?

Lanh chanh đảng cấm biểu tình
Rồi sao gỡ cửa xin "mình" giúp "ta"?
Dân ra chưa kịp khỏi nhà
Hán ra lệnh cấm. Phiền hà xuống, lên!

Khoan bên ngoài, đục bên trong
Sĩ phu khản giọng: Diên Hồng gọi nhau!
Ý Nga, 23-5-2014

Đảng cầm như hến! Đê hèn!
Có tay không động, chờ đèn bật xanh.

Ý Nga, 23-5-2014

Vui Sống Động và Vui Thiên Nhiên

Sinh hoạt cộng đồng tại Portland trong mấy tuần qua thật là sôi nổi, linh hoạt. Chúng tôi đã đến tham dự buổi lễ tưởng niệm 39 năm Ngày Quốc Hận 30 Tháng Tư và bầu tân chủ tịch nhiệm kỳ 2014-2016 do Cộng Đồng Việt Nam Oregon tổ chức tại trường Vestal ngày 4-26-2014. Cô Cổ Vương Ngọc Lan đã đắc cử chức vụ chủ tịch CDVNOR. Cô là một người trẻ có nhiều thiện chí phục vụ cộng đồng trong nhiều năm qua. Hy vọng vị tân chủ tịch và ban chấp hành mới này sẽ thực hiện được nhiều công tác tốt đẹp và có ý nghĩa để cho Cộng Đồng Việt Nam tại Portland được hành diện với các cộng đồng bạn.

Trong buổi lễ bàn giao chức vụ chủ tịch này, chúng tôi đã bồi ngùi chia tay với ban chấp hành CDVNOR cũ do ông Trần Quang Đệ làm chủ tịch trong 4 năm qua. Những người bạn trẻ này đã thực hiện được nhiều sinh hoạt rất đáng khen ngợi. Xin cảm ơn những người bạn trẻ này nhé.

Một buổi tiệc gây Quỹ Yểm Trợ Các Nhà Tranh Đấu Cho Tự Do Dân Chủ Trong Nước do Nhóm Yểm Trợ Dân Chủ Oregon tổ chức ngày 5-10-2014 tại nhà hàng Hong Kong Café thành công rực rỡ với sự hiện diện của nhạc sĩ Trúc Hồ và ca sĩ Diễm Liên. Nhà Văn Hà Bắc với bài tường trình "Khí Thế Một Buổi Gây Quỹ" đăng trong số báo ORTB 626 vừa qua đã làm cho đồng hương Việt Nam thêm phần phấn khởi.

Tiếp theo đây là một buổi biểu tình tuần hành trong trật tự do CDVNOR tổ chức ngày thứ bảy 5-17-2013 để ủng hộ hành động yêu nước của đồng bào quốc nội và quốc ngoại đã bày tỏ lập trường yêu nước và quyết tâm đánh đuổi Trung Cộng và Việt Cộng. Đồng Hương Việt Nam tại Oregon tham gia rất đông từ cụ già trên 80 tuổi đến những bé thơ trẻ tuổi. Chắc chắn quý bạn sẽ được xem những hình ảnh hào hùng của buổi biểu tình này do cô Mary Nguyễn chụp và sẽ được đọc các bài viết do các nhà sinh hoạt chính trị tại Portland tường trình chi tiết hơn trong số báo này.

Dù sống ở quê nhà hay nơi xứ lạ, ai là người Việt Nam cũng vẫn yêu đất nước Việt Nam vì đó là quê hương của chúng ta. Chúng ta vẫn luôn luôn trân trọng tình yêu thiêng liêng đó trong trái tim tình cảm của chúng ta:

*Cùng giòng máu, cùng màu da, đất tổ
Trái tim kia cùng nhịp đập Việt Nam
Mấy năm qua tôi, bạn vẫn chưa làm
Cho quê mẹ bớt đau thương, nghèo khổ
Xin hãy để tình quê hương hé lộ
Đừng ngủ yên qua Xuân, Hạ, Thu, Đông
Một năm qua, thêm bao cảnh đau lòng*

*Bạn trẻ hỡi, quê cha đang ngóng đợi
(Thơ Sương Lam)*

Để quý bạn vui vui một chút, người viết xin mời đọc mẫu chuyện Thiền ngắn ngắn dưới đây nhé:

Mở Cửa Thiên Đàng

Các Thiên thần giàu lòng bác ái tâu với Thượng Đế:

-Nhân danh đức công bằng bác ái, xin Ngài mở cửa Thiên đàng cho tất cả chúng sanh, không phân biệt người lành, kẻ ác.

Thượng Đế phán:

-Không được, thưởng lành, phạt ác là định luật từ ngàn xưa.

Nhưng các Thiên thần cứ xin mãi Thượng Đế đành phá lệ mở cửa Thiên đàng cho kẻ ác cùng người lành được vào.

Chẳng bao lâu các Thiên thần phát hiện nhiều vật quý giá trong nước Trời bị mất cắp.

(Nguồn: Vi Tiểu)

Những người bạn cũ của người viết bây giờ nhiều người cũng đã vào tuổi hơn "sáu mươi năm cuộc đời" rồi và cũng đã có nhiều vị đã hơn "thất thập cổ lai hy" nữa nên họ cũng thích bàn chuyện thiền nhàn với người viết. Có vị đã có thể ngồi thiền định cả một thời gian dài và theo nhiều tông phái khác nhau. Riêng người viết chỉ biết thưa rằng: có lẽ vì chưa đủ nhân duyên hội ngộ với minh sư nên vẫn chưa dám ngồi thiền vì nếu không gặp minh sư hướng dẫn rõ ràng thì có thể sẽ bị "tẩu hỏa nhập ma" thì nguy quá! Người viết chỉ mới gieo duyên với Thiền mà thôi chứ chưa dám thiền định rốt ráo đâu. Thật đấy!

Riêng cá nhân người viết nghĩ rằng: Nếu ai có căn cơ tốt thì có thể cảm ứng được thiên vị trong hành động của mình như khi trồng hoa, sáng tác thơ văn nghệ thuật vì mình đã để hết tâm trí tập trung vào công việc mình đang làm và mình biết mình đang làm gì.

Trong Yếu Chỉ Thiền Tông của Thầy Thanh Từ có viết: Khi thực hành công phu, người tu Thiền tu trong mọi hành động nhất là lúc làm việc: Nếu là thợ may, người tu Thiền chăm chú vào đường may, không cho tâm chạy đi nơi khác. Nếu là tài xế, người tu Thiền phải nhìn thẳng trên đường, không để tâm chạy đông chạy tây. Nếu là người nông phu, người tu Thiền cuốc đất chăm chỉ vào từng nhát cuốc, không để tâm nghĩ sớm nghĩ chiều. Bởi chăm chỉ vào việc làm nên làm việc chu đáo quên cả mệt và ngán.

Chính vì thế vừa làm được việc cũng vừa lợi cho sự tu và làm không chướng ngại nhau."

Như vậy chúng ta có thể hiểu tu Thiền là nghệ thuật trị tâm, hướng tâm, tập trung tâm.

Nhân bàn về Thiền, người viết xin mời quý bạn đọc qua mẫu chuyện Thiền dưới đây:

Thiền trong nghệ thuật bắn cung

Có một vị thiền sư người Nhật, một hôm ông gửi thư mời những thân hữu và các thiền sinh đến để xem ông biểu diễn về phương pháp thiền bắn cung (zen archery). Hôm ấy là một ngày thật đẹp, ông tổ chức một buổi lễ bắn cung ngoài trời. Ông mặc lễ phục của người bắn cung rất trịnh trọng, chuông trống nổi lên, ông bước ra sân cầm cung lên và làm những động tác chuẩn bị rất chi tiết. Mọi người hồi hộp ngồi yên! Ông đứng giữa sân rộng và phía xa là một tấm bia lớn. Một lúc sau, dường như rất lâu, ông giương cung lên nhắm về hướng tấm bia. Cả không gian như nín thở chờ đợi. Vị thiền sư bỗng hướng cung lên bầu trời cao và bắn đi, mũi tên rời dây cung bay cao vào một bầu trời xanh trong vắt. Ông cúi chào mọi người, và buổi lễ chấm dứt. Không ai hiểu ý của vị thiền sư là gì, và ông cũng không nói một lời nào!

Tại sao vị thiền sư không nhắm mũi tên về hướng tấm bia mà lại bắn lên bầu trời? Có lẽ ý của ông muốn nói rằng, trên con đường tu học, trong thiền, mục tiêu của ta có mặt khắp mọi nơi, chứ không phải chỉ ở một nơi! *The target is everywhere!* Có lẽ ông muốn nhắc nhở chúng ta rằng mục tiêu mà ta đang nhắm tới, thật ra chúng đang có mặt ngay trong giây phút này và ở nơi đây, chứ không thể là một nơi nào khác. Và nếu như ta đang đi tìm một hạnh phúc thì có lẽ cũng vậy, hạnh phúc ấy chỉ có thể có mặt ở nơi nào ta có mặt mà thôi!

Người viết cũng thích sưu tầm những bài thơ, bài nhạc nào đem đến cho người viết những phút giây tĩnh lặng của tinh thần.

Một trong những nhà thơ được người viết kính mến là nhà thơ Phạm Thiên Thư với những bài thơ được phổ nhạc được nhiều người yêu thích như Ngày Xưa Hoàng Thị, Đưa Em Tìm Động Hoa Vàng, Em Đi Lễ Chùa, Gọi Em Là Đoá Hoa Sầu.

Thơ Phạm Thiên Thư nửa đời nửa đạo, mơ mơ màng màng khiến ta có một cảm giác lâng lâng thoát tục. Bài thơ Đưa Em Tìm Động Hoa Vàng của ông gồm 100 đoạn, mỗi đoạn 4 câu đã được phổ nhạc làm say đắm lòng người, trong đó có người viết.

Xin mời các bạn thưởng thức bài thơ đã được phổ nhạc dưới đây:

Đưa Em Tìm Động Hoa Vàng

...Răng xưa có gã từ quan

Lên non tìm động hoa vàng nhớ nhau

Thôi thì em đừng ngại mưa mau

Đưa nhau ra tới bên cầu nước xuôi

Sông này đây chảy một giòng trôi

Mây đầu sông thắm tóc người cuối sông

Nhớ xưa em chửa theo chồng

Mùa xuân may áo, áo hồng đào rơi

Mùa thu em mặc áo da trời

Sang đông lại khoác lên người áo hoa...

Phạm Thiên Thư

(Nguồn: Tu viện Quảng Đức)

Người viết hy vọng trong năm ba phút dừng chân nơi khu vườn Một Cõi Thiền Nhân này, quý bạn có được những phút giây an lạc tinh thần qua những tài liệu do người viết sưu tầm đem về đây chia sẻ với bạn bè thân hữu.

Xin được một sự cảm thông của những người bạn “đồng tình tương ứng, đồng khí tương cầu” với người viết để chúng ta cùng được sống trong yêu thương và thân ái giữa chốn phù vân này.

Người viết xin mượn những lời thơ của nữ thi sĩ Tôn nữ Hỷ Khương dưới đây để làm kết luận cho bài tâm tình hôm nay:

« Còn gặp nhau thì hãy cứ vui

Chuyện đời như nước chảy hoa trôi

Lợi danh như bóng mây chìm nổi

Chỉ có tình thương để lại đời »

Tôn nữ Hỷ Khương

Chúc các bạn một ngày vui, nhiều sức khoẻ và mọi sự an lành đến với các bạn.

Người giữ vườn Một Cõi Thiền Nhân

Sương Lam

(Nguồn: tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên internet, qua email bạn gửi-MCTN227-ORTB627-52014)

Sương Lam

Website: www.suonglamportland.wordpress.com

<http://www.youtube.com/user/suonglam>

Trào Truyền...

Gió nhẹ...

rơi...

rơi...

rơi...

*Hoa lưu luyến sắc trời
Còn vãn vương trên lá...*

*Như ân lòng mong đợi
Gương sen tỏa xanh màu*

*Chút hoá thân sáng tạo
Niềm tự hào- hoa rơi!!*

Lê thị Mỹ-Công

"GIAO LƯU VĂN HÓA"?
HAO GIÁ: LẤN, DU*!

Việt gian, Việt Cộng, Việt kiều?

HỎI?

*Học gì đi học thẳng Nga:
Xâm lấn, cưỡng chiếm! Ngu ra thẳng
Tàu!*

Diệt!
Van kiệt giọng!
Kiệt Điều **Đứt Dây!**

Đứt dây, đẹp đó! Chúng mày
Hết còn đường sống, hết bày giao lưu!

"Giao lưu văn hóa" nai, cừu
Tiếp tay giặc đỏ: trôn tru lọc lừa
Lăn tròn, du lịch, ba hoa,
Lăn, chào, du hý: kẻ ra, người vào!

Ý Nga, 22-5-2014

*Nghịch chữ và nói lái:

"Giao lưu văn hóa" > hao giá lăn du
Việt gian > Diệt van
Việt Cộng > kiệt giọng
Việt kiều > Kiệt Điều
Đứt dây > dứt dây

Lăn, du: lăn tròn, du lịch

Hao giá: hao tiền, tổn của đem bản thảo về quy
lụy VC cho phép in

MẸ VIỆT NAM RƠI LỆ

Sầu... non* cơn bệnh trầm kha
Nhưng chưa sánh giá sầu... già Nước Non!
Tim đau nhìn Mẹ héo hon
Hỏi nhau đất Việt mất, còn mai đây?

Ý Nga **22-5-2014

*Chữ của Mậu Bình

LÂM VANDA

Thương Em đã hộc máu ra

Bởi vì dám chống đảng "ta", đảng Tàu
Giương cờ: không thích đỏ màu
Giương roi: đảng quất cơn đau kinh hoàng.

Nào đâu lẻo đẻo theo sau
Ngấm ngấm thỏa thuận với nhau chẳng
là?

Ý Nga, 22-5-2014

GIẤY RÁCH CHẴNG GIỮ LẤY LỀ

Đảng rằng "độc lập, ấm no"
No toàn khẩu hiệu từ Lò Quang Vinh
No đoàn, no đảng linh đình
Ăn no phát ách, phải rinh giặc về.

Dâng cho Giấy rách, **cả Lề!**

Ý Nga, 22-5-2014

THÁNG 5-2014

Nửa tim khóc với quê hương
Nửa tim còn lại khóc thương đồng bào
Mỗi ngày đọc báo, tâm đau
Anh ơi! Anh hỡi! Điều nào em vui?

Ý Nga **22-5-2014

MÈO VỜN CHUỘT

Thêm ra rồi lại bớt vào
Biểu tình, yêu nước? Quơ quào, khảo
tra!

Nhốt vào rồi lại thả ra

Khi cần trình diễn thi đua: nhân quyền!

Ý Nga, 22-5-2014

Nhìn Em đứng dưới Cờ Vàng
Hiểu ra **hùng dũng** rõ ràng ở đâu!
Em ơi! Sang, Trọng đứng đầu
Nhưng khi quốc biến chúng cháu Đỏ Đuôi*

Mà nè: Đuôi Đỏ chết rồi!

Ý Nga, 22-5-2014

*Bạn Đọc thấy 2 chữ '**hùng dũng**' này không viết hoa có... dũng hùng hơn 2 tên VC trong "Tứ trụ triều đình Vem" không?

*Đuôi Đỏ: chủ nghĩa cộng sản đã hết thời, chỉ còn lại 4 cái đuôi: Tàu Cộng, Bắc Hàn, Cuba và VC đang đẩy chết từng ngày

'CAO TRÀO CÁCH MẠNG' CẠN MAU CÁCH TRÀO*

"Cao trào cách mạng" cạn ghê!
Quê hương rướm... máu, nhiều khô xuống đường
Dân oan trào... máu thê lương
Đồng bào vào Cuộc Thảm Thương đỏ màu.

Cách trào nào cũng **cạn mau**
Trách, cào, cắn, cấu... càng **cao** quần cùng!
Nhà nhà báo động thù chung:
Giặc toan **cán Mạch** Hào Hùng tiền nhân!

Quê hương vắt máu mấy phần?
Thương dân cổ... thấp, ân cần bảo nhau:
Mong cho **mau cạn cách trào!**
LỬA **cao**, giữ Đuốc Thiêng nào! TỰ DO!

Ý Nga, 21-5-2014

*Những chữ đậm: nghịch chữ và nói lái

CẦN NGAY QUỐC TẾ VẬN!

BINH THƯ YẾU LƯỢC ĐÀU RỒI?

Nhìn bài đầu cứ tay binh
Chỉ đôi mắt liếc! Ai rình, khó qua!
Xì, Già Tứ Quý* trong Ta
Cộng, binh cách mấy, chẳng ra Con
Rồng*!

Tay làm chính trị mấy 'ông'
Mưu toan chí cả nằm lòng: **Dụng Binh**
Diệt thù? Chưa đánh, đừng trình!
Miệng la, tay múa linh đình... Đánh ai?

Nghi Binh, chẳng thuộc nổi bài
Hại người nhiệt huyết, hủy hoại niềm
tin.

Tòe loe Thợ Nổ lăm mìn!
Binh Thư Yếu Lược không nhìn: mãi
thua!

Làm thân con gái thù thù
Nghe đau Canh Bạc ai lừa lọc dân!

Ý Nga, 22-5-2014

*Người chơi bài Xập Xám lão luyện không binh
bài bằng tay mà bằng mắt,
để đối phương khó có thể đoán được bài của
mình

*Xì Già Tứ Quý: 4 con Xì và 4 con Già > nghĩa
bóng: **ta (người Quốc Gia)**

có sức mạnh chính nghĩa trong tay

*Con Rồng: từ 1 đến Già (từ 2 đến Xì) > nghĩa
bóng: **ví rằng là Rồng**

**thì cũng chỉ là Rồng Giấy vì Tàu Cộng
không thể hùng mạnh lâu dài khi không
có chính nghĩa**

MỠI TÊN, NGHÌN TỘI

Nếu **Hùng** mi đã không...hèn!
Lách len, rón rén bao

Cộng Tàu có mấy tỉ dân?
Bao nhiêu tình báo đã sang trá hình?
Nếu mà vào cuộc lửa binh
Điều binh khẩn cấp: dân mình bao nhiêu?
Ý Nga, 21-5-2014

phen... **Dũng** hàng?
Trẻ thơ chết đói! Mi... **Sang!**
Công lao rước giặc rộn ràng. **Trọng** chi?

Lương tri Cộng phỉ màu gì?
Vàng, đỏ, sắc đỏ trơ lỳ Việt gian?
Ý Nga, 21-5-2014

LEO LÈO VÔ TRÁCH NHIỆM

Không có đảng làm sao Tàu vào Việt?
Nếu diệt liền, giặc Hán làm sao sinh?
Đảng đại khờ, giặc mới hóa thông minh
Đảng đủng đỉnh! Giặc vội vàng, khinh
khinh!
Ý Nga, 21-5-2014

Hoa Phượng Xứ Người,

Đ.T. Minh Giang

Mấy mươi năm nhìn thấy hoa phượng vĩ *
Nơi xứ người chạnh nhớ ngôi trường xưa
Mái ngói rêu phong cuối đường phố thị
Phượng đỏ có còn tấm nắng ban trưa.

Bốn mươi năm vẫn nghe đây nhung nhớ
Thuở học trò nhiều kỷ niệm thân yêu
Vũng Thơm, vườn táo chông ghe sào nhỏ
Rong chơi cùng lũ bạn phá như yêu.

Lâu lâu Thầy nghĩ, các cô con gái
Rủ nhau thả áo vờn bay vĩa hè
Có chàng ngơ ngẩn khẽ ngắm trông theo
Đàn bướm tung tăng một thời thơ ấu.

Thời học trò mới lớn tóc buông vai
Tình xưa dầu đã nhòa nhạt mờ phai
Làm sao quên những tháng ngày thân ái
N hư thoáng đâu đây còn bóng hình ai.

NaIHo-VangTaa@yahoogroups.com

VỆM SẼ CHÀO MỸ HAY TÀU?

Vừa vào đã bắt **vét mương***
Ép dân lao động, **vét rương** đảng... "mình"
Mánh mung quỳ, bầm, thưa, trình
Vào vợ vét vội linh đình đảng... "ta".

Cho nên hai chữ thái... hòa
Càng tô càng đỏ máu... hòa xương cao.
Hết ăn? Dâng Hán, đảng chào
Hello chi giữa xí xào xí xô?

"**Mình, ta**" thách đố nhào... vô
Mà tinh anh nhé! Tam... Vô hết thời!
Ý Nga, 20-5-2014.

*Lao động xã hội chủ nghĩa: đào kinh, thủy

HỌC GÌ RA NẤY!

Đảng viên học hỏi hồng chuyên
Nói như con vịt, viết diên, đọc khùng
Xuống đường đốt sách anh hùng
Cho nên cả đảng đốt chung chữ HÈN!
Ý Nga, 20-5-2014.

VẬN NƯỚC NHƯ CHUÔNG TREO CHỈ MÀNH

Đây theo Hán, đó vô thần

lợi.v.v...

ĐÓN GIÓ

*Chạy cờ trở lẹ ghê ta
Mới hôm qua hãy la cà ăn chơi
Đi, về, du lịch thành thơ
Hôm nay thấy động đềm... phơi cờ vàng
Mệt ơi "cách mạng" hai hàng!
Ý Nga, 20-5-2014.*

LY CỤNG LY: KHÁNH KIỆT!

*Lèm bèm ly cụng, ly không
Sơn hà nguy biến? Mặc ông, kệ bà!
Nhào vô ca hát, chuẩn ra
Bô lô thương nữ; ba la: danh, tiền!
Ý Nga, 20-5-2014.*

*Trọng, Sang, Hùng, Dũng chẳng mần chi
nên!*

*Tên nào cũng gặp vận hên
Trố tài ăn cướp, mười tên như mười.
Ý Nga, 20-5-2014.*

TRĂM VOI KHÔNG BÁT NƯỚC XÁO

*Nhố nhăng, dai dẳng, nắm vùng
Lẳng nhăng viết bậy, đường cùng muốn
chi?
Mà bênh vực mãi Vi Xi
Mà ca tụng mãi hồng kỳ ngũ tinh*?*

***Ý Nga, 20-5-2014.**
Cờ đỏ Tàu Cộng

Cuộc Đời Trần Thế

Nếu cuộc đời chỉ là quán trọ
Khách trần gian lui tới rộn ràng
Bạn hiền ơi! quãng gánh đa mang
Mà vui sống câu kinh phố độ

Nếu cuộc đời chỉ là bể khổ
Bến tử sinh một cõi đi về
Bạn hiền ơi! Hãy dứt cơn mê,
Tìm nghĩa sống thương yêu thân ái

Nếu cuộc đời vắng mây tụ tán
Thoáng hợp tan, sáng nắng chiều mưa
Bạn hiền ơi! Thương mấy cho vừa,
Kỷ niệm cũ, ân tình xưa đó

Nếu cuộc đời trăng khuya mờ tỏ
Làm đổi thay, thay đổi đất trời
Bạn hiền ơi! lưu lạc muôn nơi,
Đêm thanh vắng, nhìn trăng nhớ bạn

Nếu cuộc đời tuyết sương chuyển hoá
Lạnh trên cao, đổ tuyết trần gian
Bạn hiền ơi! khắc phục gian nan,
Vững nghị lực, giúp ta giúp bạn

Nếu cuộc đời như hoa buổi sáng
Đóa phù dung sớm nở tối tàn
Bạn hiền ơi! làm đẹp nhân gian,
Bằng ánh mắt tình thương diễm tuyệt

Ôi! "mây tản, tuyết tan, hoa tàn, nguyệt khuyết"*
Cuộc đời ta khó tránh chuyện hợp tan
Hãy thương yêu, cho dầu có muộn màng
Qua bến đò, ta khó mong gặp lại!

Sương Lam

* trích trong Tài ứng đối thứ ba _ Mạc đình Chi (www.vi.wikipedia.org)

THOÁI XUẤT GIANG HỒ?

Đảng viên rất khéo cướp tiền
Khéo hơn: giặc đến chạy liền như bay!
Dễ gì dân... Thức xứ này
Đề cho đảng... ngủ, không bày khó khăn
Ý Nga, 19-5-2014.

*Đảng dạy:

"Chúng ta thay nhau canh giữ hòa bình cho thế giới.
Cuba thức thì VN ngủ, Cuba ngủ thì VN nghỉ"
và... chết... chung?

1 SAO ĐI VỚI 5 SAO*

Hứa liêu, cộng với hứa sông

ĂN CƯỚP VÀ ĂN CẤP

Quạ kêu quàng quạc ngoài sân
Cũng ngoài chứ chẳng bắt thân như trong!

Quạ Hồng quàng quạc biển Đông
Việt Nam, thế giới ai không biết rằng:
Cộng Tàu đại lý xâm lăng
Dậm ngàn mọi thứ mọi gan cướp về!
Ý Nga, 19-5-2014.

VÔ NHÂN ĐỜI NÀO YÊU DÂN

Ăn no đủ, đảng chạy làng
Cháu, con, dòng họ cũng sang lắm rồi

Hỏi ra, đáp số luông tuông xạo ke
Đỏ loe đầu cũng lập lòe
Cờ tan tươi máu đem khoe ai nhìn?
Ý Nga, 19-5-2014.

*Các sao trên 2 lá cờ VC và Tàu Cộng

ĐĂNG RA CHỈ THỊ:

DÂN PHẢI VÔ NHÀ!

Đóng tuồng đảng hát cải lương
Câu... lên đảng... xuống chờ phường võ tay
Rước thêm giặc Hán vào đây
Đảng lên câu xuống*; trốn ngày, tránh đêm
Biểu tình dân xuống nhiều thêm!
Đảng thuê du đảng, chẳng thềm nghe dân.
Ý Nga, 19-5-2014.

*Lên chỉ thị: cầm xuống đường

CHA NÓ LÚ, SAO CHÚ NÓ NGU?

Dung không đem giặc rước vô
Rồi rên rỉ khóc: ô hô mất Nhà!

Dung không biên giới mở ra
Rồi la bài hãi: dân ta ... lai Tàu.
Ý Nga, 19-5-2014.

RỘNG ‘NUỘNG NUNG’ TUNG

Dân lo chứ đảng chẳng lo
Giàn khoan, giàn khiếc Tàu cho còn gì
Làm sao nô lệ? Lo chi!
Đàn anh mấy tí, ai bì giằng co.

Đừng... “no”! Cứ để đảng... “no”*!
Ý Nga, 19-5-2014.

Ngu chi trở ngược về tôi
Tan Nhà, mất nước? Lôi thôi, hiểu gì?
Ý Nga, 19-5-2014.

HỒ GIẤY

Cần chi soi kính chiếu yêu
Diễn đàn: Bim Bịp xúm kêu chủ... hòa
Ông bà nào chỉ thích Ma
Thì về với Quý, hỏi hòa... bình đâu?
Ý Nga, 19-5-2014.

CÀ QUẠCH, CÀ QUẸO

“Điều nghiên” những kẻ “quạch” gì?
Ì à, ì ạch chạy, bò hay đi?
Công an, quân đội làm chi?
Tây Nguyên giặc chiếm từ khi nào rồi?
Giàn khoan: lãnh hải giặc ngồi
Đảng còn lạch bạch, loi ngoi rùa bò.
Ý Nga, 19-5-2014.

HÒ KHOAN CHỜ ĐẾN GIÀN KHOAN

Ngo ngoe **cán ngô** một bè
Dân oan **cố!** Ngán đến lè cả xương
Rủ nhau ra ngủ ngoài đường
Đất đai, nhà cửa phải nhường Việt gian.

Khoan hò! Khoan hỡi! Giàn... khoan!
Ý Nga, 19-5-2014.

*Nói lái nghịch chữ: cán ngô > cố ngán

SỬA KHÔNG SAI!

*

Viết gian thời phải diệt gian!

*

Đảng kêu, mi dạ sái quai
Quai hàm **lệch trái***, sửa sai nổi gì?

Dân kêu, mi chẳng nghe chi
Đánh quai **bên phải***: lệch y ban đầu!

Lòng dân? Sức mạnh rất ngẫu!
Sửa đâu đúng đó! Theo Tàu? Cút mau!
Ý Nga, 19-5-2014.

*Nghịch chữ:

-Trái; thiên tả

-Phải: quốc gia

-VC sửa đâu sai đó, Quốc Gia đã sửa thì không sai!

HÔNG HIỂU À NHEN!

Sách in thật đẹp, thật sang
Đọc hoài không hiểu dát vàng làm chi?
Hồ quy* viết sáng điều gì?
Chữ đi đàng chữ; nghĩa: kỳ, tối thui.

Cái gì ‘Việt Cộng **tối ưu**’?
Rõ to một cục **tối u** kia mờ!
Chờ giàn khoan Cộng vào... bờ
Nhà người mới thỏa chín giờ mười nghi?
Ý Nga, 19-5-2014.

*Hồ quy: trở về Sài Gòn khi còn mang tên HCM

BÀI HỌC ĐỂ ĐỜI

Phùng mang, trọn má tuyên truyền
Dẹp râu đảng cát, đeo tuyên kim cương
Đồng hồ nạm bạc phô trương
Học trò nón cối mở... trường: Giàn Khoan!
Ý Nga, 19-5-2014.

Còn Em Với Nụ Sầu

Mây sao giăng thấp khung trời
Em đi áo mỏng như phơi nổi sầu
Làm sao che kín mưa ngâu
Cho nàng Chúc Nữ chàng Ngưu sum
vầy .

Như cơn lốc gió tung bay
Thổi tình về chốn đọa đầy nhân
duyên
Trăm năm chưa phỉ ước nguyện
Lai sinh còn nợ truân chuyên dòng
đời .

NGỘ TẢ NỊ SẦY

*Xìu xìu nị mở cửa ngay
Không chờ ển ển ngộ bay sang liền
Dời cột mốc, xóa lẫn biên
Nị khùng, ngộ ái. Nị điên, ngộ lời.*

*Giàn khoan cũng chính nị mời
Ngộ... khoan, chưa... đục. Kêu trời? Nị ngu!
Trung Ương với chả Trung Khu
Không còn biên giới, trôn tru toàn Tàu!
Ý Nga, 18-5-2014.*

Hãy xin làm lá thư rơi
Bay tan tác giữa khung trời mộng
mơ
Rồi tình như vụn bài thơ
Theo từng lá úa bơ vơ lạc loài.

Khóc mùa thu chết tình phai
Trong cơn mộng mị u hoài tiếc xuân
Đời cho em được bao lần
Hay tình là giọt lệ ngân tim người.

Xót xa cũng chỉ thế thôi
Đắm say cũng vẫn chưa vơi mộng
đâu
Cánh hoa duyên kiếp về đâu
Chỉ còn em với nụ sầu thiên thu .
Ngọc Quyên

DÂN XUỐNG ĐƯỜNG, ĐẢNG LÊN... TƯỜNG?

*Xuống đường, dân chúng vùng
lên
Lên... đường, tứ trụ trốn...trên nóc
nào?
Nóc nào biệt thự cũng cao
Đỉnh cao trí... tề làm
sao... **xuống** nè?*

*Ai tìm... **Trẻ** lạc khổ ghê!
Mấy ông lãnh tụ, dân chê quá... **già!**
Ý Nga, 18-5-2014*

SAI! BỎ HAY GOM?

Sai này đảng sửa ra sao?

THANH HÓA NGỘ ĐỘC

*Phải không: đảng thuốc công nhân?
Phải không: đảng cấm người dân biểu tình?
Phải không: du đảng trá hình,
Tung hô, bảo vệ một mình đảng thôi?
Thương nhiều nhất, vẫn dân tôi
Niềm tin đã mất, hỏi hoài chưa yên!
Ý Nga, 18-5-2014.*

THÁNG 5-2014

*Mấy ngày **cả nước** cùng lo
Mấy người cả dẫn chẳng họ, không hò
Dân đả đảo, đảng hoan hô
Hay chờ **nước Cả** nhào vô đổi cờ?*

*Đàn em vốn dĩ ngây thơ
Đàn anh xâm lấn, trơ trơ quen lỳ!
Ý Nga, 18-5-2014.*

"HỦ" NGHỊ CHÍ RẬN

*Bên này mướp đảng đẩy đưa
Bên kia Tàu Cộng mặt cửa chẳng vừa
Bày hàng món nợ thượng thừa
Bao nhiêu chí rận, ghét ưa đại...đồng.*

*Khoan khoan, đục đục tổng ngồng
Trung Ương Đảng Bộ đã dzông hay còn?
Ý Nga, 18-5-2014.*

CỜ SAO "DỊ, Ó"* ĐÁNH VẦN?

Bỏ Mao, thế "bác", thay vào Cuba?
Hay qua Úc Ấn lạy cha?
Gom Ngu dạy Dốt, đảng "ta" chết
chùm?

Sai sai! Sửa sửa om sòm
Chết? Chôn chung một cái hòm:
khỏe re!
Ý Nga, 18-5-2014.

PHẢI LẬT ĐỔ THÔI!

Thằng Ngu thay thế thằng Tồi
Tên Tham nhậm chức, đổi đời tên
Gian
Ngu, Gian rồi lại Tồi, Tham
Giặc Tàu ngồi... giữa, Việt Nam tàn
đời.

Toàn dân phải đứng lên thôi
Nếu không giặc sẽ lên ngôi... ở trên!
Ý Nga, 18-5-2014.

ĐỈNH NGU* TRÍ... TỆ

An bang tế thể lũ ngu
Thế thời phải **thế**! Lũ đù Việt gian
Giang san chẳng chút bình **an**
Ngoại **bang** đem **tế**, vô thần mua
chí?

Ý Nga, 18-5-2014.

*Chữ của Mậu Binh

NẾU KHÔNG... THỜI SẼ CHẲNG CÒN

Cớ sao lại bám thẳng Tàu?
Ngàn năm đô hộ, sử đầu học chi?
Miền Nam học đánh tù tì
Two, three thông thạo, làm gì gia vong?
Ý Nga, 18-5-2014.

*Dí, ó: tiếng Tàu = số 1, 2

NGỘ KHOAN, LỊ DÁM ĐỤC KHÔNG?

Ừ... "**khoan**"! Dám... **đục** không nè?
Răng môi đã hở, lạnh che chỗ nào?
Tiền vào như nước đổ đâu?
Hỏi, nghe thêm tức...bò trâu nước mình.

Cộng nào cũng loài bầm sinh
Nếu không độc ác, thưa trình không sông!
Ý Nga, 18-5-2014.

NAY DÀN KHOAN, MAI DÀN GÌ?

Quen chưa "người lạ" lân la?
Quen chưa anh cả gian tà xấu xa?
Nhà tan, Nước sắp mất ra,
Bao nhiêu đẹp để sẽ là của ai?
Ý Nga, 17-5-2014

HỘI ĐỒNG QUỐC PHÒNG AN NINH Ở ĐÂU?

Đừng quên Việt Cộng là ai:
Thù trong sừng sừng, giặc ngoài rủ rú
Tam Vô* ấm ở hội tề
Kéo lê tội ác, nặng nề lao lung.

Rắn Nam đã mất cái đầu
Mặc tình Rắn Bắc trở ngẫu: quái
chiêu
Toàn dân nếu chẳng đuổi theo
Hai con Rắn Ác: diệt, treo khắp làng
Thời ta mất Nước dễ dàng!
Thời không Bắc thuộc mà mang
gông Tàu!
Ý Nga, 18-5-2014.

Tháng Tư Việt Cộng ăn mừng!
Tháng Năm Tàu Cộng tung bừa ghé chơi?*

Say Tình Báo, bận vui cười!
Quốc Phòng lỏng lỏng, rã rời An Ninh!

Tân-Sang: chủ... tịch vô hình?
Hữu hình: chủ, tịch, lạng thình Lui-Hèn!*
Năm nào Tàu Cộng bu đen?
Tháng nào súng đạn lấn chen biển người?
Ý Nga, 16-5-2014

XUỐNG ĐƯỜNG 18-5-2014

Người hiền lương, kẻ mạnh thường*
Lửa chung muôn hướng xuống
đường tứ phương:
Can trường ý chí biểu dương!
Tháng Năm, mười tám: lật chương
sử giùm!
Ý Nga, 18-5-2014.
*Chữ của Mậu Bình

"4 TỐT, 16 VÀNG"

*
Tình hữu nghị Việt Trung "đời đời
bền vững" với:
-Phương châm 16 chữ vàng:
"Láng giềng hữu nghị, hợp tác toàn
diện, ổn định lâu dài, hướng tới
tương lai"
và
-Tinh thần 4 tốt:
"Láng giềng tốt, Bạn bè tốt, Đồng
chí tốt, Đối tác tốt".

*
"Láng giềng 4 tốt? Bạn bè"?
**Đồng Chí đối: -Tát tai nè! Khoe
khoang?**

Tan hoang **16*** chì, **vàng**
"Láng giềng" **ngại hụ** rình

rang? **Ngán liền!**

"*Lâu dài hợp tác*" xỏ xiên
" *Tương lai toàn diệp*": cường quyền
đàn anh!

Tay sai hướng tới Ba Đình:
-Đàn em, "ổn định" công trình Việt
gian!

Ý Nga, 17-5-2014

Nói lái và nghịch chữ:

*Láng giềng hữu nghị > Ngán liền:
nghỉ hụ

*Đồng chí > đồng chì

*Đối tác > đối tát

1 SAO RỒI LẠI 6 SAO?

Cù cưa rồi lại cù nhầy
Nam Quan, Bản Giốc: bại mảy,
thắng tao!
"Chữ vàng"* bạc bẽo, tào lao
Răng, môi, hở, lạnh: ngoại giao kia,
này!

Dân kêu "tứ... trụ"* đêm ngày
Đảng bao nhiêu...trụ? Cao bay? Say
nhừ?

Đối ngoại hồng, đối nội hư
Sử thiêng vậy máu! Quốc thù tâm
đau!

Ý Nga, 16-5-2014

TÔI BÊN NÀY ĐANG THỞ, SỐNG CÙNG NGƯỜI!

KHÔNG MUA HÀNG CHINA .

Không !
Tôi không mua hàng sản xuất ở China ,
Dù giá rẻ,
Dù kiểu hàng trình bày đẹp đẽ,.
Ở các chợ Mỹ,
Hay các chợ Châu Á, chợ Việt Nam ...
Tôi cầm món hàng lên,
Đọc thấy "Made in China ",
Hay có những món hàng,
Chỉ ghi những giòng chữ nhỏ mịn mờ,
Không dám ghi rõ nơi xuất xứ,
Tôi biết,
Là của người Trung Quốc,
Họ biết thế giới tẩy chay sản phẩm của mình,
Nên lập lờ qua mặt khách hàng,
Chỉ ghi nơi phân phối hàng hóa,
Là những công ty ở Mỹ

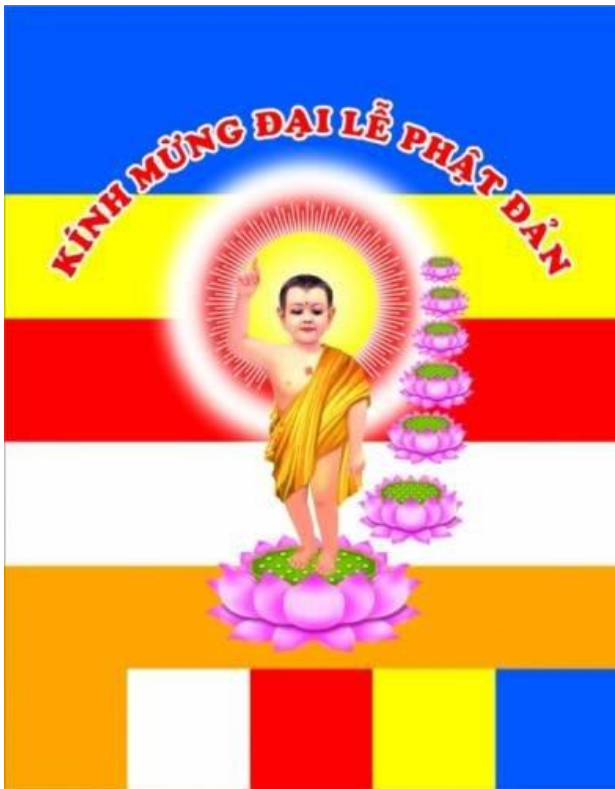
Đã từ lâu tôi hạn chế tối đa,
Không mua hàng China ,
Vì không tin tưởng vào chất lượng sản phẩm,
Họ không có lòng tự trọng,
Chỉ biết thu lợi nhuận,
Những sản phẩm độc hại không an toàn cho người
tiêu dùng.

Tôi đã ném những món hàng giả dối ấy,
Trả lại quày hàng,
Với lòng dửng dưng và khinh bỉ.

Không !
Tôi không mua hàng China ,
Vì lòng tự ái dân tộc,
Người hàng xóm hiểm độc,
Đã chiếm đất, chiếm biển tổ quốc tôi,
Họ đặt giàn khoan,
Hải Dương 981,
Vào thềm lục địa Việt Nam ,
Như một tên cướp biển nghênh ngang,
Bất chấp luật pháp quốc tế,
Bất chấp công ước Liên Hiệp Quốc về biển.
Họ tung hoành biển Đông,

Tôi đã thấy hàng đoàn người lặn lướt,
Ồ ạt đi cứu nước lúc tối tăm.
Tôi đã nghe những tiếng hét rền vang,
Không ngừng nghỉ cho tan hoang nhu nhược.
Tôi đã thấy lòng người bùng lửa hận,
Như thác dồn như sấm động miền man.
Của Diên Hồng một thừa đã: "Không hàng!
Quyết giữ nước, đánh tan quân xâm lược.
Tôi hồi hộp dõi theo người từng bước,
Con tim tôi cùng nhịp thở dập dồn.
Cách đại dương, trông ngóng mãi quê hương,
Tôi đang sống cùng với người dân Việt.
Cùng một lòng, chúng ta cùng cương quyết,
Dẹp xâm lăng và diệt sạch Việt gian.
Một lần thôi phải chấn chỉnh giang san,
Vực nhân quyền, tự do toàn lãnh thổ.
Tôi bên này ngậm ngùi, chia gian khổ,
Tôi bên này thở, sống, ... chỉ vì nhau.
Tôi bên này lòng đau đáu, nguyện cầu,
Tôi bên này mong người giàu can đảm.
Tôi bên này cầu Trời thay số phận,
Cho Việt Nam, cho dân tộc của tôi.
Tôi bên này đang thở, sống cùng người!

Uy hiếp các nước láng giềng,
Việt Nam , Malaysia , Brunei , Philippines
Tôi không là chiến sĩ,
Tôi không có vũ khí,
Để chống kẻ xâm lăng.
Tôi chỉ góp một quyết tâm,
Không mua hàng China !
Một đất nước có chính quyền và những con người xấu xa,
Gây bao hiểm họa,
Trên thương trường và cả chính trường.
Nguyễn Thị Thanh Dương
(May, 16, 2014)

Mừng Lễ Phật Đản 2638

Bây giờ là mùa Phật Đản. Các chùa trên thế giới nói chung và ở Portland, Oregon nói riêng đang tương xứng tổ chức Lễ Phật Đản để mừng ngày Đức Phật Thích Ca ra đời cứu độ chúng sinh. Là Phật Tử, chúng ta hân hoan chào đón Ngày Phật Đản cũng như các tín đồ Công Giáo đón mừng lễ Giáng Sinh mừng Chúa ra đời.

Có nhiều người muốn tìm hiểu rõ ràng Phật Đản là gì và khi nào thì Phật Tử sẽ đón mừng ngày sinh đặc biệt này. Xin mời quý bạn đọc một tài liệu dưới đây được người viết sưu tầm trên Wikipedia đem về đây chia sẻ với quý bạn nhé.

Phật Đản (chữ Nho 佛誕 -nghĩa là *ngày sinh của đức Phật*; hay là **Vesak**, Pali; tiếng Phạn: *Vaiśākha*, Devanagari:, Sinhala: -nghĩa là *ngày lễ vào tháng vesākha* theo lịch Ấn Độ giáo, tương ứng vào khoảng tháng 4, tháng 5 dương lịch) là ngày kỷ niệm Đức Phật sinh ra tại vườn Lâm-tì-ni, năm 624 TCN, diễn ra vào ngày **15 tháng 4 âm lịch** hàng năm.

Theo truyền thống Phật giáo Đông Á, ngày này chỉ là ngày kỷ niệm ngày sinh của đức Phật Thích Ca; tuy nhiên, theo Phật giáo Nam truyền và Phật giáo Tây Tạng thì ngày này là **ngày Tam hiệp** (kỷ niệm Phật đản, Phật thành đạo và Phật nhập Niết-bàn).

Trước năm 1959 các nước Đông Á, thường tổ chức ngày lễ Phật đản vào ngày mùng 8 tháng 4 âm lịch^[1]. Nhưng Đại hội Phật giáo thế giới lần đầu tiên, tại Colombo, Tích Lan, 25 tháng 5 đến 8 tháng 6 năm 1950, các phái đoàn đến từ 26 nước là thành viên đã thống nhất ngày Phật đản quốc tế là ngày rằm tháng Tư âm lịch^[2].

Ngày 15 tháng 12 năm 1999, theo đề nghị của 34 quốc gia, để tôn vinh giá trị đạo đức, văn hóa, tư tưởng hòa bình, đoàn kết hữu nghị của Đức Phật, Đại Hội đồng Liên Hiệp quốc tại phiên họp thứ 54, mục 174 của chương trình nghị sự đã chính thức công nhận Đại lễ Vesak là một lễ hội văn hóa, tôn giáo quốc tế của Liên Hiệp Quốc,^[3] những hoạt động kỷ niệm sẽ được diễn ra hàng năm tại trụ sở và các trung tâm của Liên Hợp quốc trên thế giới từ năm 2000 trở đi, được tổ chức vào ngày **trăng tròn của tháng 5 dương lịch**. Thời gian tới, tương ứng với các ngày trong dương lịch:

- 25 Tháng Năm 2013
- 14 Tháng Năm 2014
- 4 Tháng Năm 2015
- 21 Tháng Năm 2016

[Đại lễ Phật đản Liên hợp quốc - Vesak 2014](#) lần thứ 11 và Hội thảo Phật giáo quốc tế do Việt Nam đăng cai sẽ diễn ra tại [chùa Bái Đính](#), tỉnh [Ninh Bình](#), từ ngày 7 – 11/5/2014. Chủ đề chính của Đại lễ Vesak LHQ 2014 là “Phật giáo góp phần thực hiện thành tựu các mục tiêu phát triển thiên niên kỷ của Liên Hợp Quốc”.^[9]

Theo đó, sẽ có 05 diễn đàn hội thảo khoa học của đại lễ Phật Đản thế giới 2014 bao gồm:

1. Hồi ứng của Phật giáo về phát triển bền vững và thay đổi xã hội;
2. Hồi ứng của Phật giáo đối với hâm nóng toàn cầu và bảo vệ môi trường;
3. Đóng góp của Phật giáo về lối sống lành mạnh;
4. Xây dựng hòa bình và sự bình phục hậu-mâu thuẫn;
5. Giáo dục Phật giáo và chương trình cấp đại học.

(Nguồn: Trích trong Wikipedia).

Ngày xưa người viết là một đoàn sinh của Gia Đình Phật Tử Chánh Minh sinh hoạt ở chùa Giác Tâm gần ngã tư đường Chi Lăng và Võ Di Nguy Phú Nhuận. Trong những ngày đại lễ của Phật Giáo như Lễ Phật Đản, Lễ Vu Lan, các đoàn sinh GDPT tổ chức những buổi văn nghệ rất huy hoàng, vui vẻ để chào mừng những ngày lễ quan trọng này. Các đoàn sinh của đoàn Thiếu Nữ, Thiếu Niên cũng thi đua ca múa, diễn kịch, làm bích báo dán tường rất là rộn rịp. Bút danh Sương Lam cũng được xuất hiện dưới những bài thơ, bài viết trên các tờ bích báo, tập san văn nghệ của GDPT Chánh Minh từ dạo ấy.

Xin mời quý bạn đọc những vần thơ vụng dại nhưng rất chân thành mừng Ngày Khánh Đản của đoàn sinh thiếu nữ Sương Lam vào thập niên 60 dưới đây nhé.

Ngày Khánh Đản

“Đời trần thế đầy đau thương lắm rồi
 Ngài ra đời để cứu độ chúng sanh
 Gieo thương yêu với muôn vạn điều lành
 Giúp nhân loại khỏi si mê lạc hướng

Nay đốt nén hương trầm con vọng tưởng
 Đến ngày xưa Đấng Giác Ngộ ra đời
 Cứu chúng sinh đang lặn hụp chơi vơi
 Trong bể khổ của mê mờ đau khổ

Ngày Khánh Đản muôn đời con vẫn nhớ
 Lâm Tì Ni muôn thuở vẫn vang danh
 Ca Tỳ La rạng rỡ một hoàng thành

Bao năm tháng không phai mờ lịch sử

Ngày Khánh Đản muôn lòng người Phật Tử

Đều hân hoan tưởng nhớ đến Cha Lành

Một người cha muôn thuở của chúng sanh

Con thành kính đốt nén hương kính Phật”

(Nguồn: Trích trong bài thơ Mừng Khánh Đản của Sương Lam)

Thời gian trôi qua nhanh quá. Bây giờ người viết đã là “người không còn trẻ nữa” vẫn đi chùa đón mừng Ngày Phật Đản hằng năm nơi xứ người.

Một duyên may cũng đã đến với người viết là vợ chồng người viết đã có phúc lành được viếng thăm vườn Lâm Tì Ni ở Nepal, nơi Đức Phật được sinh ra dưới cây hoa vô ưu, trong chuyến hành hương Phật tích Ấn Độ vào năm 2007.

Cuộc hành hương chú trọng vào 4 nơi quan trọng mà trong nhà Phật gọi là Tứ Động Tâm. Đó là:

- 1.- Nơi Đức Phật đản sinh ở vườn Lâm Tì Ni.
- 2.- Nơi Đức Phật thành đạo dưới cội bồ đề ở Bồ Đề Đạo Tràng.
- 3.- Nơi Đức Phật giảng kinh Chuyển Pháp Luân cho 5 anh em Kiều Trần Như trong Vườn Lộc Uyển.
- 4.- Nơi Đức Phật nhập Niết Bàn ở Vườn Sa La Song Thọ.

Chúng ta vẫn nghĩ rằng cuộc đời của Đức Phật Thích Ca, của Chúa Jesus là những huyền thoại, Nhưng có đến tận nơi nhìn thấy các Phật tích, thánh địa thì chúng ta có thể tin rằng Đức Phật, Chúa Jesus là những nhân vật có thật trong cõi đời trần thế. Quý Ngài được sinh ra đời để thi hành sứ mạng cao cả là cứu độ chúng sinh, truyền giảng những lời dạy rằng con người cần phải thương yêu, từ bi, hỷ xả, bác ái.

Xứ Ấn Độ rất nóng. Chúng ta đi hành hương chiêm bái những Phật tích với phương tiện xe cộ đầy đủ tiện nghi máy lạnh, chân mang giày ấm chân, đầu đội nón che nắng che mưa. Thế mà ngày xưa Đức Phật và các đệ tử chân không đi từ nơi này sang nơi khác vạn dặm xa xôi để hành đạo thì phải biết là vất vả như thế nào rồi.

Đặc biệt Đức Phật lại là một vị thái tử sống trong cung điện nguy nga, vợ đẹp con xinh, thế mà sau khi đi qua bốn cửa thành chứng kiến kiếp người đau khổ vì sinh lão, bệnh, tử nên Ngài quyết tâm rời bỏ cung vàng điện ngọc, xuất gia đi tìm chân lý để truyền dạy chúng sinh học tập thực hành để có thể thoát khỏi vòng sinh tử luân hồi. Thật là một công đức vô lượng, đáng được kính ngưỡng.

Bài pháp “Phật Đản Sanh” của Thượng Tọa Thích Tâm Hoàn thuyết giảng trong ngày đại lễ Phật Đản lần thứ 2638 tại chùa Bửu Hưng ngày chủ nhật 5-11-2014 vừa qua đã soi

sáng hạnh nguyện tốt đẹp của Đức Từ Phụ và giúp đại chúng sống như thế nào để phát huy được Phật tính sẵn có của mình.

Xin mời quý bạn thưởng thức Youtube Mừng Phật Đản của một nhạc sĩ Quách Vĩnh Thiện, một vị thiện tri thức tài hoa ở Pháp với tiếng hát của Hương Giang trong mùa Phật Đản năm nay nhé. Xin cảm ơn nhạc sĩ Quách Vĩnh Thiện rất nhiều với nhạc phẩm đầy ý nghĩa do anh viết lời ca và youtube tuyệt đẹp do anh thực hiện này.

Xin click vào link dưới đây:

MungPhatDan-BienvenueNaissanceBouddha.avi

https://www.youtube.com/watch?v=QXV8BovE7_E

Xin mời quý bạn cùng đọc mẫu chuyện thiền ngắn ngắn dưới đây xem như là kết luận của bài tâm tình hôm nay nhé.

Vận Mệnh Nằm Trong Tay Mình

Một người không rõ về vận mệnh, đem thắc mắc của mình đi bái kiến một vị thiền sư:

- Thầy nói xem trên đời này có vận mệnh không?

- Có.

- Nhưng , vận mệnh của con ở đâu?

Vị thiền sư kêu anh ta xòè tay trái ra, chỉ anh ta xem và nói:

- Con thấy rõ chưa? Đường này là đường tình cảm, đường này gọi là đường sự nghiệp, còn đường kia là đường sinh mệnh.

Sau đó , vị thiền sư kêu anh ta từ từ nắm tay lại, nắm thật chặt.

Thiền sư hỏi: - Con nói xem, những đường đó nằm ở đâu rồi?

- Con hiểu vận mệnh của con ở đâu rồi chứ?

Anh ta mỉm cười nhận ra, thì ra vận mệnh nằm trong tay mình .

SUY NGHIỆM : Không tu thì cứ sống theo nhân quả bao đời đã có do nghiệp chúng ta tạo nên. Có tu thì **dừng nghiệp và chuyển nghiệp.** Nghiệp thay đổi thì số phận cũng thay đổi, số phận tốt hay xấu là do

cách chuyển nghiệp của chúng ta vậy.

Bodhgaya Monk

Chúc các bạn một ngày vui, nhiều sức khoẻ và mọi sự an lành đến với các bạn.

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân

Sương Lam

(Nguồn: tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên internet, qua email bạn gửi-MCTN227-ORTB627-51614)

Sương Lam

Website: www.suonglamportland.wordpress.com

<http://www.youtube.com/user/suonglam>

NGHỊCH LÝ CỘNG SẢN

*Cộng Trung, Cộng Việt đại đồng
Sao to, sao nhỏ hồng hồng như nhau
Lenin, Karl Marx, Hồ, Mao
Cộng nào cũng láo: máu trào, xương cao!*

*Đại đồng: thấp, có lên cao?
Hay đem điều xấu thay bao tốt lành?
Nhát hèn thay thế hùng anh,
Đục ngẫu tất cả trong lành quê hương?
Ý Nga, 15-5-2014*

"MA QUEN hơn QUỶ LẠ"?

*"Cộng quen hơn Cộng lạ màu!"
(Chủ hòa ru ngủ rêu rao võ về
Vẽ vờ hợm hĩnh, hả hê)
Bỏ bê việc nước, rủ rê bôn đào.*

*Ma quen, Quỷ lạ như nhau!
Chúng đều gỡ gạc quơ quào tham lam
Nhốt dân xó xỉnh, biệt giam
Đỏ, hồng vờ vĩnh tô cam phong trào.*

*Cộng quen, Cộng lạ làm sao?
Hãi hùng! Rác rưởi! Khổ đau toàn cầu!*

ĐẢNG CHẴNG NHỨC NHÍCH?

*Bên trong tình báo năm đầy
Bên ngoài Bộ Chính Trị tài: ngồi yên!
Bảo sao dân chẳng nổi điên
Võ biên trực diện? Hồng chuyên: toàn...
khùng!*

*Lắm tàn ác, hiểm bao dung
Đồng Nai, Vũng Áng đã cùng Bình Dương!
**Xâm lăng, hươu chiến: Bắc phương
Phương Nam phải quyết xuống
đường, vùng lên!**
Ý Nga, 15-5-2014*

HUÂN CHƯƠNG NÀO? HUY CHƯƠNG NÀY!

*Chân run lấy bấy xuống đường
Lưng khòm gượng gỏi biểu dương lập trường
Cụ già muốn cứu quê hương
Quan, quân, tướng, tá: chính trường cứu
chi?
Ý Nga, 14-5-2014*

Con Hồ gạ gẫm cháu Mao
Việt gian, Việt Cộng xúm vào giết dân.

Cộng quen, Cộng lạ rần rần
Quyết tâm diệt sạch! Tần ngần: chết mau!
Ma quen, Quỷ lạ tới đâu
Khổ đau đến đó! Sử lâu trước sau!

Cộng quen **hay** Cộng lạ? Nào!
Anh hào xin hãy lật nhào cứu Quê!
Ý Nga, 14-5-2014.

LỜI DI CHỨC CỦA VUA LÊ THÁNH TÔNG (1473)

*“Nếu các người đem một thước sông, một tấc đất
của **Thái Tổ** làm mồi cho giặc thì phải tội tru di”.*

PHẢI CÀN HỘI NGHỊ DIÊN HÒNG

Vấn đề riêng, đã trời lên
Thì chung giải pháp: trống rền cùng khoa!

"*Thi đua*"? Đảng tụt xuống thua,
A dua mũi đạn, bông đùa chờ dân?
Đầu Tiên Chiến Đấu tối cần
Đảng lùi, ta tiến: tinh thần **Đống Đa**!

Đã bùng nổ: giặc vào Nhà!
Đang mạnh nhà, đảng: chủ hòa, hèn, ngu!

Nếu không đuổi địch, dẹp thù
Nghĩa là nô lệ thiên thu Cộng Tàu!
Ý Nga, 13-5-201

"Trận Ngọc Hồi - Đống Đa (hay **Chiến thắng Kỷ Dậu**) là tên gọi do các nhà sử học Việt Nam dành cho loạt trận đánh chống ngoại xâm thắng lợi của nước Đại Việt thời Tây Sơn do vua Quang Trung lãnh đạo vào đầu năm Kỷ Dậu 1789, đánh tan hàng vạn quân Mãn Thanh Trận Ngọc Hồi - Khương Thượng khẳng định sự tồn tại của nước Đại Việt trước họa xâm lược, chấm dứt sự tồn tại của nhà Hậu Lê.

HẢI SẢN VIỆT NAM

*Cộng Tàu cào sạch sành sanh
Ngư dân mỗi mệt loanh quanh trở về
Ra khơi rộn rã, hả hê
Trở về lưới trống nảo nề, tả tơi
Trình thưa tức tưởi. Đảng: cười!*

Ý Nga, 13-5-2014

CHỐNG XÂM LĂNG

*Trẻ em, phụ nữ biểu tình
Đoàn Thanh Niên Đảng thành hình làm chi?
Ăn chơi, đủng đỉnh trở lì!
Hả hê thủng thỉnh cụng ly giặc Tàu?
Ý Nga, 12-5-2014*

NGƯỜI NƠI PHƯƠNG NÀO?

Tặng Ái Hoa
và những Bạn đồng cảnh

Người phụ nữ mặc áo màu xanh dương đang mang thai mà vẫn đi biểu tình.

Tôi đi giữa phố chợ vui
Người quen chào hỏi ngậm ngùi thân cô
Tôi đi giữa phố đông người
Chao ôi ! Chỉ nhớ nụ cười người xưa
Tôi đi giữa phố nắng-mưa
Bàn tay nồng ấm người đưa tôi cầm
Tôi đi giữa phố lạnh căm
Còn ai âu yếm thì thăm bên tôi
Tôi đi giữa phố gọi mời
Trong tôi còn vọng những lời người
trao

HÙNG DŨNG, SANG TRỌNG thua BÀ BẦU.

Máy bay xâm phạm trên không
Dàn khoan dưới biển cuồng nông: khoan dầu
Bớ ông Hùng, Dũng, Sang giàu
Vào nhờ ông Trọng: có gầu thì ra!

Họa may phụ nữ phe ta
Bầu bì còn được ở Nhà chờ sanh
Mỏng manh như sợi chỉ mảnh
Nào **sang, hùng, dũng** mà giành **trọng**...lâu!

Việt Nam: cứu nước bà bầu
Mấy ông lãnh tụ ở đâu? Làm gì?
Ý Nga, 12-5-2014

Tôi đi giữa phố hôm nào
Người thương đã hóa chiêm bao
giữa đời
Tôi đi giữa phố dưới trời
Hỏi cho ra lẽ người nơi phương
nào ?

Kiều Mộng Hà
May 09.2014

Chủ Quyền Của VN

Hỡi dân Việt có biết

Đất Mẹ đang oằn mình

Dưới sự chèn ép của hùng binh Trung cộng

Hỡi dân Việt có nghe

Tổ quốc đang rúng động

Trước những tấn công thực hiện mộng xâm lăng

Ôi Mẹ đau đớn, nhục nhằn

Tổ quốc sẽ tan hoang, biển mất

Thì dân Việt có còn mảnh đất

Nhà VN biển mất ngọn cờ

Thiên thu mang nặng mối hờn

Nhục vong quốc , hao mòn thân nô lệ ...

Thiên thư nào định thế? (*)

Sao lại để giặc tung hoành

Sao không đem sức bình sinh

Đánh một trận kinh thiên động địa

Cho giặc tan hồn vía

Như ta đã từng làm

Từ khi lập quốc

Dân Việt yêu nước

Thừa Trí, Dũng, Trung

Rửa nhục nước bằng máu anh hùng Lạc Việt

Giàn khoan HD981 của Trung Quốc đang ngang nhiên xâm phạm chủ quyền biển đảo Việt Nam.

Tàu Trung Cộng phun nước tấn công vào tàu Kiểm Ngư và Cảnh sát biển Việt Nam.

"BÁCH CHIẾN BÁCH THẮNG"*?

*Xe tăng, thiết giáp, máy bay,
Cả tiềm thủy đình tới ngày ngắm... mây
Giặc vào! Muốn đoạt mẹ đây?
Hãy mau thức tỉnh phô bày... "tài năng"!
Ý Nga. 9-5-2014.*

**HỒ: "KHOAN!",
ĐẢNG CHỦA: DÔ TA?**

Khoan dầu? Hải phận, biển khơi?
Đảng đoàn bận nhậu... ạ ơi khoan... hò
Dô ta: “Mặc giặc thăm dò!”
HD 98: 1* đo, mấy lường?
Ý Nga, 9-5-2014

Cõi Phương Nam xây dựng nghiệp ngàn năm!
Hỡi toàn dân, nay chớ ngại ngần
Hãy can đảm, đấu tranh giành sự sống
Lãnh thổ toàn vẹn, tự do, độc lập
Muốn có phải trả giá rất cao
Bằng máu đào Lạc Việt!

Nguyễn P. Thúy

May 9, 2014

***Khi Lý Thường Kiệt đánh Tống đã viết:**

**“Nam-quốc sơn hà Nam-đế cư,
Tiệt nhiên định phận tại thiên thư.
Như hà nghịch lỗ tai xâm phạm?
Nhữ đẳng hành khan thủ bại hư!”**

TUỔI GIÀ ĐẤT KHÁCH

Sống trong Viện Dưỡng lão. Buồn lắm các con ơi.
Hy sinh cả một đời, Tuổi già thời cô quạnh.

Những tháng ngày sương nắng, lo bươn chải làm ăn,
Bao gừng cay muối mặn, Vẫn lam lũ kiếp tằm.

Bao nhiêu năm chiến tranh, Vất vả và long đong.
Sợ hãi người, súng đạn. Nhìn con xót xa lòng.

Rồi sau ngày 75, mỗi lúc mỗi tối tăm,
Thiếu áo, thiếu khoai sắn, thương con, lệ chảy ròng.

Mẹ Tôi Hoa Tím Giữa Mùa Xuân

Tôi có một mảnh vườn nho nhỏ,
Xuân về hoa tím lại đơm bông.
Năm ngoái sang mùa, trời rét
cóng,
Cỏ vàng, hoa úa suốt mùa Đông.

Vạt cỏ xanh mềm lác đác hoa,
Màu hoa tím tím chẳng kiêu sa.
Sao tôi cứ ngỡ hoa là Mẹ,
Gần mãi bên tôi chẳng nhạt nhòa.

Bao lần trong quãng đời hiu

Đem con vượt biển Đông. Giữa trời nước
mênh mông,
99 chết, 1 sống. Cướp, sóng, đói hải hùng.

Trời cao chẳng phụ lòng, nười Hoa kỳ hảo
tâm,
vớt thuyền nhân cập bến. cho cơm áo, học
hành.

Để các con thành nhân, hai ba Jobs cũng
nhận.
Bỏ ngủ, quên cả ăn, đầu quản ngại nhọc nhằn.

Khi thì đi cắt cỏ, lúc Clean-up Billdings,
Tối Part-Time tiệm Phở, vất vả quên thân
mình.

Mấy chục năm trôi qua, Mẹ Cha tuổi đã già.
Các con theo xứ lạ, như mỗi ngày mỗi xa.

Đứa thì bỏ Mẹ Cha, đứa làm việc xa nhà.
Đứa bôn ba chồng, Vợ. Nên quên dần Mẹ
Cha.

Thơ thân vào lại ra, nhớ con lệ chan hòa,
Các con ! đứa nào nhớ? Mình đang còn Mẹ
Cha?

Hoài Hương

Bà Mẹ Nuôi

Tối nay vô tình mở tv, màn ảnh nhỏ đang chiếu một
phim ngoại quốc nhưng hoàn toàn nói tiếng...Việt nam,
đoạn phim tả cảnh một cặp nam nữ đang "thỏa thuận"
với nhau về một vấn đề hệ trọng. Người con gái hứa sẽ
...lấy người thanh niên, với điều kiện người thanh niên
hiển tặng một trái thận cho "người cô ...yêu" đang nằm
trong bệnh viện chờ chết nếu không có người hiến tặng
thận để thay vào. Và người bị bệnh cũng là anh em
song sinh của người thanh niên kia, nhưng vì lúc nhỏ nhà nghèo, chàng thanh niên đã bị
bà ngoại đem bán cho nhà giàu nọ.

quạnh,
Bãi cỏ đời tôi lúc úa vàng.
Mẹ tôi như sắc hoa màu tím,
Lấn vào vật cỏ buồn mênh mang.

Mẹ tôi vất vả quê mùa lắm,
Chẳng biết lựa là với phần son.
Thân mẹ gầy mong manh tựa lá,
Bếp chiều thờ khói mỗi hoàng
hôn.

Người ví Mẹ như những đóa
hồng,
Mẹ tôi hoa tím rất khiêm cung.
Dịu dàng hoa nép sau lá cỏ,
Nhỏ bé mà sao đẹp lạ lùng.

Chiều nay nâng cánh hoa màu
tím,
Lệ rớt đôi giòng trên sắc hoa.
Mẹ ơi! Khi biết mình thương Mẹ,
Mẹ đã xa rồi, năm tháng qua...
Nguyễn Nhung

Dù biết rằng người con gái không hề yêu mình, và tuyên bố ...nếu có chết cũng "không yêu chàng", vẫn yêu say đắm người con trai đang nằm bệnh viện! Ấy vậy mà người thanh niên vẫn cứ ...yêu cuồng si, vẫn cãi lại lời "bà mẹ nuôi", hứa sẽ tặng quà thật sau khi đám cưới với người con gái. Và dù gì thì người bệnh cũng là anh em của chàng, cùng gia đình máu mủ ruột thịt.

Dù bà mẹ nuôi chàng ngăn cản, năn nỉ cỡ nào, than khóc cỡ nào, phân tích cặn kẽ cỡ nào, chàng ta vẫn tuyên bố thẳng thừng: "*nếu chọn giữa hai người, thì người chàng ta chọn sẽ là cô gái chứ không phải bà mẹ nuôi!*"

Xem xong đoạn phim, tôi thật buồn. Dù biết đó là phim ảnh để ...giải trí, nhưng cũng có phần nào phản ánh sự thật bên ngoài đời. Những đứa con nuôi, đã được người mẹ nuôi khổ cực trăm bề để nuôi dưỡng từ tấm bé, mớm cho từng muỗng sữa, thay cho từng cái tã lót, ấm bông lo lắng thức đêm thức hôm những khi trái gió trở trời, tập cho từng bước đi, thương yêu, săn sóc từng bữa cơm, giấc ngủ, manh áo tấm quần. Ấy vậy mà khi biết được gia đình mẹ ruột, là vội vàng "vứt bỏ" ngay tấm chân tình của người mẹ nuôi trong ngần ấy năm dài. Đau xót thật.

Từ chuyện phim ảnh, gợi nhớ trong tôi một câu chuyện thật thương tâm ngoài đời. Trong xóm chị tôi ngày xưa ở vùng Tân Định, một gia đình người miền Bắc di cư vào năm 54, họ làm chủ một hãng sản xuất vật dụng xây cất rất giàu có, nhưng Trời không cho họ một mụn con nào. Thế là họ đi xin "con nuôi". Một đứa con trai còn đỏ hỏn, con của một gia đình nghèo bằng lòng cho họ để lấy một số tiền (bán con?). Bà Mẹ nuôi cắc ca cắc cùm nuôi thẳng bé từ lúc mới lọt lòng đến khi vào đại học. Cậu ta được cả xóm gọi là "cậu ấm", vì cậu ta luôn có mọi thứ mà cậu muốn, và cha mẹ nuôi của cậu thương yêu chiều chuộng đủ điều. Đến khi cậu thi đậu Tú tài và thi đậu luôn vào trường Kỹ thuật Phú thọ, thì cậu được cha mẹ nuôi lo cho đi du học Tân tây lan. Trước ngày đi, mẹ nuôi của cậu còn mời cả "vũ sư" về nhà dạy cho cậu nhảy đầm, một môn nghệ thuật mà theo cậu, không thể thiếu đối với người "văn minh đi du học". Và trong những ngày chờ đợi lên đường, thì tại nhà cậu, có một người đàn bà lớn tuổi, cứ lui tới to nhỏ với chị người làm, cuối cùng thì cậu ta được biết đó là ...mẹ ruột của cậu, người chỉ tốn công sanh, nhưng chưa một ngày nuôi dưỡng, dạy dỗ cho cậu thành đạt như hôm nay, nhưng vẫn là mẹ của cậu. Cậu mừng rỡ ra mặt. Điều đó cũng tốt thôi.

Ngày cả nước tan hàng, rã đám, cậu ấm còn ở tận bên Tân tây lan dù đã học ra trường rồi. Tài sản của cái của cha mẹ nuôi cậu bị đánh sập vì tội "tư sản mại bản". Chính quyền mới cướp lấy sạch sành sanh cơ ngơi, hãng xưởng, may mà họ còn chút ít của cải cất giữ nên vẫn sống còn..Cha cậu buồn rầu nên sinh bệnh mà mất. Cậu ấm vẫn bật tấm hơi. Không hiểu bên nớ cậu ấm có bạn gái, vợ con gì chưa, mà ngay khi có phong trào ...nhà nước mở cửa, thì cậu ấm trở về. Lúc này bà mẹ nuôi nghèo rồi, chỉ còn có mỗi căn nhà nhỏ để ở, nhưng chẳng thấy cậu ấm giúp đỡ gì thêm. Nghe đâu cậu đã làm đơn "bảo lãnh" cho cha mẹ ruột sang Úc (?), nơi cậu ấm đang định cư.

Bà mẹ nuôi vẫn thương đứa con mình bao nhiêu năm nuôi dưỡng, dù gì vẫn là "tình mẹ con"! Bà mẹ nuôi đi tìm người "giỏi giang" để giới thiệu cho cậu con trai mình, nhưng tiếc thay, người bà muốn thì cậu không ưng, và cuối cùng, một người con gái khác đã là vợ

cậu, và cả gia đình ...nhà vợ, một thời gian sau đã được bảo lãnh sang bên Úc sống đời tự do, sung sướng, chỉ trừ một người không được gì cả, đó là...bà mẹ nuôi. Chẳng lẽ phải nói theo thuyết nhà Phật, thì kiếp trước bà...vay nên kiếp này phải...trả cho xong nợ????

Những ngày gần cuối đời, bà mẹ nuôi bị bệnh, may nhờ có một người cháu họ trai đến săn sóc, nhưng người này cũng ...không được bình thường mấy, con gái chẳng ai ưng. Nhưng nhờ có căn nhà của bà cụ có chút giá trị, nên người con gái trong xóm bằng lòng lấy người cháu họ của bà, có "sự trao đổi"? Tội nghiệp, bà cụ lúc này đã già cả, lại bị người cháu dâu ...hắt hủi, mắng nhiếc, không coi ra gì, bà cụ buồn lắm, nhưng người con nuôi thì ở tận đâu đâu không hề có tiếng...thăm hỏi. Cuối cùng thì bà đã về lại miền Bắc, nghe đâu còn người anh trai còn sống ngoài đó, bà sẽ về nương tựa nơi gia đình người anh. Từ đó đến nay, chúng tôi không còn tin tức gì của bà Cụ.

Thương thay thân phận bà mẹ nuôi!!!!

Lê thị Hoài Niệm

Ở MỘT NƠI SUNG SƯỚNG.

Nguyễn Thị Thanh Dương.

Cô Laura từ trên lầu bước xuống đã thấy mẹ ngồi thù lù nơi bàn ăn gần cửa sau, bà đang ngó xuyên qua cửa kính đăm đăm...

- Ủa, sao má dậy sớm thế? Con thức giờ nào cũng thấy má thức trước con rồi..

Bà Tư Nhiều trả lời con gái:

- Má già cả ngủ là bao nhiêu...sao hôm nay con dậy sớm? mới có 8 giờ...

Cô Laura ra bếp lục đục vừa làm vừa đáp:

- Tùy bữa...mà con dậy sớm một chút thì giờ thong thả hơn...

Một lát sau cô bưng ra bàn 2 ly cà phê sữa nóng mới pha và 2 chiếc bánh bao cô mới hâm lại nóng hổi:

- Má ăn điểm tâm với con...

Bà Tư Nhiều nhìn ly cà phê sữa và chiếc bánh bao với vẻ ơ hờ:

- Cái bánh bự thế kia má ăn sao hết, nội ly cà phê sữa cũng đủ no bụng già rồi.

Cô Laura cắn nhảnh:

- Má thiệt tình, sướng mà không biết hưởng, ở Việt Nam có cà phê sữa, có bánh bao cho má ăn không?

Cô nhìn theo hướng mẹ nhìn, qua khung cửa kính nhà ăn, ngoài kia một buổi sáng rạng rỡ, cây hoa Hồng leo quanh hàng rào trên deck và có hai con chim đang lú lo rồi chắp cánh bay đi...

Cô tò mò hỏi:

- Nãy giờ má nhìn hai con chim đó hả?
- Ừ, má thấy nó vui quá, cứ bay đi rồi quày lại lú lo, rồi lại bay...

Cô Laura quen miệng luôn bắt đầu câu bằng chữ "ôi" dù câu vui hay buồn:

- Ôi, chim trời cá nước mà má...nó bay đi khắp trời có gì lạ !

Bà Tư Nhiều không dám nói những điều mình đang nghĩ sợ cô con gái la, bà quậy ly cà phê sữa và uống vài ngụm rồi cầm chiếc bánh bao lên ăn cho con gái vừa lòng. Lòng bà như mọi ngày lại xót xa tự hỏi không biết sáng nay con cháu bà ở Việt Nam đang làm gì? Có cái gì ăn sáng bỏ vào miệng không?

Cô Laura uống sữa ăn bánh bao xong lên lầu thay quần áo và xách giỏ đi xuống:

- Thôi con đi làm, hôm nay má nấu món cá kho với thịt ba rọi nghe, anh Nhàn thích món cá kho của má.
- Sao con bỏ cá ra ngoài nhiều thế? Trong tủ lạnh còn nồi thịt kho trứng từ hôm kia ăn chưa hết mà...
- Ôi, đồ ăn đã hai ngày rồi, ăn không hết thì đổ đi cho rộng tủ. Nhà này không thích ăn lại đồ cũ má ơi...

Món thịt kho trứng mang tiếng là đã hai ngày mà thực tế ăn có là bao. Buổi chiều hôm đó cô Laura đi làm về, chắc gặp ngày hên đắt hàng, tiền tip nhiều cô cao hứng ghé vào nhà hàng mua mấy hộp đồ ăn mang về nhà, thế là nồi thịt kho trứng thành ế ẩm, thành đồ cũ..

- Thật là uổng phí, ở Việt Nam người ta không có mà ăn.
- Ôi, đồ ăn ở Mỹ rẻ rề má khỏi lo. Có khi một khách tiền tip cho con kho mấy nồi thịt trứng luôn.

Cô Laura đi ra cửa, cô là người cuối cùng rời khỏi nhà, vì nghề làm nail của cô đi trễ về trễ, cửa tiệm 9 giờ sáng mở cửa cho đến 9 giờ tối. Chồng và hai con kẻ đi làm người đi học trước rồi. Cô quay đầu dặn dò trước khi khép cửa:

- Má ở nhà cứ nằm xem ti vi, thích ăn gì thì mở tủ lạnh. Vui hưởng nhàn nghe má...

Bà Tư Nhiều còn lại một mình lại thờ dài khi nhìn thấy hai con chim bay lượn ngoài sân. Chúng tự do sung sướng hơn bà, muốn đậu muốn bay đâu tùy thích.

Còn bà thì chỉ ngồi đây hay quanh quẩn trong nhà và lúc nào cũng thấp thỏm lo lắng chỉ sợ xảy tay xảy chân té ngã thì mang họa cho con vì thỉnh thoảng cô Laura nghiêm trọng nhắc nhở bà:

- Má nhớ giùm con má đang là khách sống ở Mỹ không có quyền lợi chi, huych toạc ra là má không có bảo hiểm sức khỏe, nếu bị tai nạn gì phải vô bệnh viện là coi như con sạt nghiệp đó...

Bà Tư Nhiều đã sợ hãi và cẩn thận hỏi:

- Má sẽ ráng giữ gìn, nhưng rùi má bị cảm cúm, nhức đầu, đau lưng, đau bụng có sao không con?
- Ôi, ba cái bệnh vặt này thì không sao tránh khỏi, tiền khám bác sĩ con lo được.

Rồi cô trấn an mẹ hay trấn an cho chính mình:

- Má chỉ ráng cẩn thận trong vài tháng thôi, con tin là vài tháng nữa luật sư sẽ lo xong giấy tờ cho má định cư hợp pháp ở Mỹ nên không cần mua bảo hiểm diện du lịch làm chi cho tốn tiền, vì mua diện này mắc mỏ lắm. Khi má được hợp pháp hóa rồi thì chúng ta khỏi lo vụ ốm đau hay tai nạn gì nữa, con sẽ có cách xin thẻ khám bệnh rẻ tiền hay miễn phí cho má...

Cho nên bà Tư Nhiều tự cho quyền bà cao lắm là chỉ ốm đau vặt vãnh thôi, ngoài ra tuyệt đối không được vì bất cứ lý do gì phải vào bệnh viện.

Bà Tư Nhiều nào có muốn sống ở Mỹ, bà đang ở Việt Nam với gia đình người con trai lớn tên Hiền kể từ ngày chồng bà qua đời.

Vợ chồng Hiền nghèo lắm, Hiền nghề nghiệp không ổn định, nay thì làm phụ hồ, mai kia một nọ chạy xe ôm, còn vợ Hiền thì bán rau ngoài chợ, hai vợ chồng làm không đủ nuôi hai đứa con và bà mẹ chồng nếu không có món tiền 200 đô la Mỹ hàng tháng cô Laura từ Mỹ gửi về mục đích để nuôi má, báo hiếu cho má.

Cô Laura theo chồng đi Mỹ do nhà chồng bảo lãnh từ nhiều năm nay, cô muốn bảo lãnh mẹ sang Mỹ sinh sống nhưng bà Tư Nhiều từ chối, nhà có hai đứa con, gia đình cô Laura ở Mỹ đầy đủ hạnh phúc là bà an tâm rồi, bà chỉ muốn sống với gia đình con trai, họ nghèo khổ có bà ở bên may ra đỡ dần được chút công kia việc nọ cũng vui. Vợ chồng Hiền đi ra ngoài kiếm tiền thì bà ở nhà trông cháu, nấu cơm hay chăm nom nhà cửa.

Cô Laura gửi tiền về dặn anh trai và chị dâu phải lo cho mẹ được ăn ngon mặc đẹp, cho mẹ được hưởng sung sướng tuổi già...

Không hiểu cô nghe tin "thèo lèo" từ ai, từ đâu mà cô cho rằng cả nhà anh Hiền ăn bám vào đồng tiền cô gửi về nuôi mẹ, mẹ cô vẫn ăn đói ăn thèm, vẫn áo cũ sờn vai...

Thế là cô Laura gọi phone ngon ngọt thủ thủ với bà Tư Nhiều, làm đơn bảo lãnh cho bà Tư Nhiều sang Mỹ diện du lịch thăm con cháu chỉ 3 tháng thôi và bà sẽ trở về Việt Nam .

Sang đến nơi thì cô Laura tuyên bố sẽ giữ bà ở lại Mỹ luôn, cô sẽ mượn luật sư lo cho mẹ định cư hợp pháp, cô Laura không muốn mẹ ở Việt Nam cực khổ, đồng tiền cô gửi về bị lợi dụng, mang tiếng là nuôi mẹ mà nuôi cả nhà anh Hiền.

Bà Tư Nhiều đã mấy lần lên tiếng giải bày:

- Con nghe hàng xóm xấu miệng làm chi? Nghe má nè, 200 đô con gửi về là má tự nguyện đưa vợ thằng Hiền lo chi phí trong gia đình, có miếng ngon miếng dở cả nhà cùng ăn, chớ má ăn một mình sao đành? quần áo cũ chưa rách chưa mòn má tiếc rẻ má mặc chớ vợ chồng Hiền không hề o ép má, thay vì má mặc quần áo mới thì má nhường cho hai thằng cháu nội . Chúng là anh chị của con, là cháu của con mà...

- Ôi, nhưng con không ưa...con dâu của má, bà vợ anh Hiền hay căn nhắc má lắm, hồi còn ở Việt Nam con biết quá mà...

Bà Tư Nhiều bênh vực con dâu:

- Má biết từ ngày đó con đã không ưa chị dâu rồi. Chuyện chị dâu em chồng hay mẹ chồng nàng dâu nhà nào chẳng có, không ít thì nhiều. Cuộc sống có lúc vui buồn đụng chạm là thường, nhưng vợ Hiền đâu dám hỗn hào gì với má...

Mấy tháng trôi qua rồi, đã quá hạn 3 tháng ở Mỹ của bà rồi, chẳng biết vụ cô Laura nhờ luật sư tới đâu? mấy lần bà Tư Nhiều đòi về Việt Nam thì cô Laura gắt gỏng phản đối như pháo chuột nổ liên hồi một tràng:

- Má à, con mang má sang đây để hưởng đời sung sướng, nhà cao cửa rộng, mọi thứ tiện nghi, đồ ăn thức uống đầy trong tủ lạnh, má tha hồ mặc quần lành áo tốt, lên xe hơi có máy lạnh. Ngán đồ ăn nhà thì vào nhà hàng có đủ món ngon mà khi ở Việt Nam con chắc là má từng thèm và ao ước mà để gì có được. Không lẽ má từ chối ở một nơi sung sướng như thế này, từ chối lòng báo hiếu của con mà trở về Việt Nam sống với anh Hiền trong căn nhà xập xệ và túng thiếu mọi bề nữa sao?

Cô Laura bồi thêm để làm lung lạc cõi lòng bà mẹ:

- Má về là con cúp luôn tiền trợ cấp gia đình anh Hiền, má nghe lời con ở lại thì con sẽ thương tình thỉnh thoảng gửi tiền về giúp đỡ họ.

Bà Tư Nhiều không dám hó hé than phiền nữa, chỉ biết cầu mong vụ nhờ luật sư không thành để bà được trở về Việt Nam sống với gia đình thẳng con trai.

Bà mở tủ lạnh lấy ra nồi thịt kho trứng, những cục thịt heo xắt to kho rệu, những trái trứng kho đi kho lại sẵn cứng đậm đà nước màu nước thịt, miếng ăn ngon thế này mà đổ đi sao đành..

Bà lại chạnh lòng nghĩ tới vợ chồng Hiền và hai thằng cháu nội Tèo và Tẹo. Người ăn không hết ké lần không ra, cuộc đời sao có nhiều nỗi trở trêu.

Bà Tư Nhiều trút mớ thịt kho trứng vào một hộp nhựa và dấu kín sau mấy bó rau trong một góc tủ lạnh. Nếu vợ chồng cô Laura mà thấy đồ cũ là vứt thẳng tay vào thùng rác, bà tiếc lắm. Nhưng bà đã có cách của bà, vài ngày nữa bà sẽ nấu trở lại món thịt kho trứng, sẽ kho đồ cũ chung với đồ mới nồi thịt vẫn ngon lành, bà đã mấy lần "qua mặt" con kiểu này để tiết kiệm cho con mà nó nào hay biết.

Không phải bà chỉ tiếc mớ thịt kho trứng này, mà tiếc từ một ít cá kho vụn hay vài con tép rang còn sót trong nồi, bà đều lấy ra bát đập lại dấu trong tủ lạnh để bà ăn dần, cũng là cách tiết kiệm cho con và đỡ phí của trời.

Không hiểu sao con gái bà sống từ bé tới lớn là con nhà nghèo thứ thiệt, từng túng thiếu từ miếng ăn cái mặc mà sang Mỹ đổi tính đổi nết sống làm sang và hoang phí thế? Chồng nó làm nghề thợ tiện không biết lương hưởng bao nhiêu, còn nó làm nghề nail một tuần 6 ngày sáng đi tối về, kiếm đồng tiền cũng đầu tắt mặt tối vất vả ..VẬY mà vợ chồng nó không biết sống tiết kiệm đồng tiền mình lao động làm ra, đồ ăn dư cũng bỏ, quần áo mặc chán cũng bỏ. Phải chi những thứ bỏ đó mà giúp cho nhà anh Hiền nó được thì đỡ khổ biết mấy.

Bà lấy bịch cá chim mà con gái đã lấy ra từ tủ lạnh và để sẵn trong bồn rửa bát. Bà rửa lại cá từ trong ra ngoài cho sạch máu cá, hết mùi tanh, bà khứa mỗi con cá làm hai, rồi để ra rổ cho ráo nước. Xong bà thái thịt ba chỉ, thái củ hành, củ tỏi và ớt thật nhuyễn...

Món cá kho của bà ngon vì công phu hèn gì chồng cô Laura không thích, miếng cá vừa mềm vừa béo nhờ thấm mỡ thịt ba rọi và thơm mùi gia vị hành tỏi gừng tiêu ớt...

Bây giờ bà Tư Nhiều mang cá ra ngoài sân sau để kho bằng bếp ga, vì con bà dặn không được kho cá trong nhà sợ mùi hôi.

Căn nhà to lớn sang trọng này vợ chồng cô Laura mua gần 500.000 đồng, nhà có 4 phòng ngủ đều trên lầu, ở dưới là 2 phòng khách, nhà bếp và phòng ăn lắp kính cao từ trần nhà xuống tới dưới. Khi bức màn to dài vén sang một bên là căn phòng bếp, phòng ăn lồng lộng sáng ngời nguồn ánh sáng từ bên ngoài hắt qua cửa kính.

Ngồi tại bàn ăn là nhìn ra cái deck rộng sàn lót gỗ lát đẹp sau nhà.....

Cái deck có hàng lan can sơn màu trắng mỹ miều, có hoa hồng leo thơ mộng, có cái chuông gió mơ màng ở một góc sân. Từ đây có thể ngó sang những phía sau nhà hàng xóm, cũng cửa kính to cao lồng lộng, cũng cái deck lịch sự và đẹp như nhau

Các deck nhà hàng xóm trang trí đủ kiểu, trồng cây hoa leo hay hoa trong bồn, có nhà bày bộ bàn ghế dưới một tấm dù rộng màu sặc sỡ để chủ nhân thỉnh thoảng ra ngoài ngồi uống trà hóng gió. Có nhà thì bày lò nướng BBQ với bàn ghế để vừa nướng thịt vừa ăn uống ngoài trời

Nhưng cái "deck" nhà cô Laura thì thực tế, có bếp gaz để kho cá, chiên chả giò và những món đồ ăn có mùi

Bà Tư Nhiều còn thực tế hơn nữa, bà mang quần áo ra phơi la liệt trên lan can mỹ miều đó, những quần áo bà đã giặt bằng tay và đem phơi nắng cho đỡ tốn điện máy giặt máy xấy. Mấy cái quần đen, mấy quần lót và áo lót của bà bay phất phơ ở sân nhà con bà chẳng liên quan đến ai, vậy mà nhà hàng xóm bên cạnh sang gặp vợ chồng Laura phê bình sao đó nên cô Laura không cho bà Tư Nhiều phơi quần áo trên lan can hay bất cứ nơi nào ngoài deck, cô bảo làm thế là mất vẻ sang đẹp của khu gia cư.

Nhưng khi các con đi làm bà vẫn "lén lút" mang ra sân phơi vài cái nôi, cái soong, cái thớt, con dao mới rửa hay rẻ rách bà mới lau nhà cho mau khô và sạch sẽ, bà để dưới thấp, dưới sàn để khuất mắt nhà ông hàng xóm Mỹ "nhiều chuyện" kia, rồi bà canh chừng đồ vừa khô là nhanh chóng mang vào nhà, có trời mới biết bà đã vi phạm luật làm mất vẻ sang đẹp của khu gia cư này. Bà qua mặt được ông hàng xóm Mỹ và qua mặt con bà thật dễ dàng.

Bà Tư Nhiều đi đứng từ trong bếp và mở cửa ra ngoài deck nhiều lần, lần nào cũng rất cẩn thận, từ lúc bắt đầu kho cá cho đến khi nôi cá để lửa liu riu mới vào ngồi yên trong nhà, bà chỉ sợ vấp ngã mang tai họa đến cho con gái.

Con gái bà tên Lành, sang Mỹ nó đổi thành Laura. Lần đầu tiên bà Tư Nhiều nghe con khoe tên mới đã mừng con gái:

- Tên Lành ý nghĩa tốt lành tử tế sao mà đổi thành "Lo ra" cho khổ vậy con ? không lẽ mà cứ "Lo ra" cả đời??

Cô Lành hãnh diện:

- Tên Mỹ con là Laura, một cái tên đẹp của phái nữ, ai biểu má dịch thành "Lo ra" kiểu Việt Nam làm chi.

Bà Tư Nhiều thắc mắc luôn thế:

- Còn cái sân sau của nhà con sao con gọi là "cái đách, cái đếch" gì đó, nghe phách lối quá chừng.

- Ôi, má ơi là má, tiếng Mỹ mà má cứ dịch qua tiếng Việt Nam nghe không giống ai. Cái deck là cái sân sau nâng cao có lót sàn này nè, má hiểu thế là đủ rồi.

- Nhà ở Mỹ cầu kỳ quá, lót sàn cho tốn tiền và dưới gầm sinh ra ẩm thấp dơ bẩn là hang ổ côn trùng rần rít chứ đẹp để gì? Thà sân đất như ở Việt Nam lấy chổi tre quét xoèn xoẹt mấy nhát là sạch sẽ tinh tươm.

Cô Lành phải khen:

- Ôi, má nhà quê chưa từng ở Mỹ mà nói trúng phóc, nhiều cái deck thấp thì sườn sàn có khi là nơi trú ẩn của rắn rết. Nhưng deck nhà mình cao và thoáng thì vẫn sạch đẹp má khỏi lo.

Bà Tư Nhiều đang ngồi chơi đợi nôi cá kho thì tiếng điện thoại reo vang, bà ra cầm máy lên, cô Laura những lúc ở tiệm nail chưa có khách cô hay gọi về nhà "canh chừng" mẹ lắm, cô không lo chuyện mẹ buồn hay vui mà chỉ lo mẹ có bất ngờ tai nạn gì không.

Nhưng lần này không phải cô Laura như bà nghĩ mà là tiếng của Hiền con trai bà từ bên Việt Nam :

- Má hả má? Con Hiền nè.....

Bà Tư Nhiều mừng rỡ lắp bắp:

- Ừ má đây...má đây con..

- Ở Mỹ cuộc sống vật chất đầy đủ chắc giờ đây má vui và khỏe lắm hả má? Vậy là tụi con mừng rồi.

Bà không nỡ làm con trai buồn lây nên cười gượng:

- Ừ, con đừng lo cho má...thế các con, các cháu khỏe không? Công việc làm của con có đều đặn không?

Hiền trả lời theo thứ tự câu hỏi của mẹ:

- Cả nhà vẫn khỏe má, lúc này phụ hồ không có việc mà chạy xe ôm cũng ế...

Giọng bà Tư Nhiều chùng xuống lo âu:

- Vậy các con sống ra sao?

- Thì cơm rau và vài trái trứng luộc dầm nước mắm nước tương cũng xong. Mà biết rồi đó nhà con cực khổ đã quen....

- Trời ơi...bên này hiện giờ có dư nửa nồi thịt kho trứng, có cả bịch bánh bao và nhiều thứ bánh trái khác trong tủ lạnh ê hề, ước gì má gửi về bên được cho các cháu má ăn...

Bà chép miệng tự than thở:

- Hồi má còn ở nhà chúng con được hưởng lây đồng tiền con Lành gửi cho má nên cũng đỡ khổ. Từ hôm má đi Mỹ đến giờ đã mấy tháng mà con Lành không cho đồng nào má cũng đoán ra được cảnh này...

Bà Tư Nhiều hứa liêu:

- Để chiều con Lành về má hỏi xin nó vài trăm gửi giúp con qua cơn ngặt nghèo. Thôi con cúp máy đi cho đỡ tốn tiền, bữa nào má kêu con Lành mua cho má mấy thẻ điện thoại gọi về Việt Nam thì con tha hồ nói chuyện.

- Khoan má, có thằng Tèo muốn hỏi thăm nội nè..

Ôi, thằng Tèo cháu đích tôn của bà, năm nay nó 14 tuổi, nó giống cha nó đẹp trai chỉ mỗi tội con nhà nghèo. Thằng Tèo học chăm lắm, phải chi nó được sống ở Mỹ như hai đứa con của Lành thì đẹp trai, giỏi giang chớ nào thua kém chi. Bà thương cho cháu và tội cho cháu quá.

Thằng Tèo hãnh diện khi thấy bà nội đang ở Mỹ thật le lói, nó nào biết bà nội nó ngày ngày ngồi chèo queo bó gối trong căn nhà vắng như một tù nhân, suốt từ sáng cho đến chiều mới có người về trò chuyện đôi câu..

Tèo hí hửng xin ngay:

- Nội ơi...nội gửi cho con quần "din" áo thun nghe nội, con khoái hàng ngoại, hàng USA lắm

Bà Tư Nhiều chưa biết trả lời sao thì thằng cháu ngây thơ xin tiếp:

- Nội ơi, nội mua cho con cái máy vi tính đi, bạn con nói mà có bà nội, có cô ruột ở Mỹ mà không có máy vi tính là quê một cục...

Bà Tư Nhiều nghe lòng bùng đầy tai và khó khăn lắm mới trả lời cho thằng cháu thân yêu của bà:

- Vụ quần áo thì nội lo được, còn máy vi tính thì con đợi nội hỏi...cô Lành...

Vừa nói bà Tư Nhiều vừa nghĩ tới một tủ đầy quần áo của hai thằng con cô Lành, thỉnh thoảng chúng chê đồ hết "mô đen" bỏ đi, cô Lành đem đi cho chỗ từ thiện nào đó. Bà lại ngậm ngùi thương thằng Tèo quá chừng. Bà ngậm ngùi nhưng thực tế nhắc cháu:

- Tèo ơi...thôi con cúp máy đi cho đỡ tốn tiền...

Thằng Tèo ham vui:

- Nội kể con nghe nơi nội ở đi, sung sướng lắm phải không nội? nhà cô Lành mấy tầng lầu? nhà cô Lành có mấy xe hơi?

Bà Tư Nhiều sợ con bên Việt Nam tốn tiền điện thoại mà vẫn phải chiều cháu:

- Qua đây nội chỉ thấy nhà trệt hay nhà 2 tầng chứ không ngất ngưỡng nhiều tầng như ở Việt Nam . Nhà cô Lành có 2 tầng, 1 trệt và 1 lầu, nhà cô Lành có 3 xe hơi.

- Trời ơi, đã quá, số nội có phước được hưởng mấy thứ này nha.

Bà Tư Nhiều lại xót ruột nhắc nhở:

- Tèo ơi, thôi con cúp máy đi cho đỡ tốn tiền.

Thằng Tèo vẫn đang hào hứng không để ý đến lời của bà nội nó:

- Nội ở Mỹ có ăn đồ Mỹ không nội? chắc nước Mỹ siêu thế đồ ăn ngon hơn đồ ăn Việt Nam hả nội? nội kể mấy đồ ăn Mỹ cho con nghe đi...

Bà Tư Nhiều trả lời tóm gọn câu hỏi tùm lum của thằng cháu:

- Người mình ăn đồ mình vẫn là ngon nhất.

Lần này giọng bà năn nỉ:

- Tèo ơi, thôi con cúp máy đi cho đỡ tốn tiền !!

Thằng Tèo cắn nhảnh:

- Nội kỳ ghê, con đang khoái nghe chuyện bên Mỹ mà nội nãy giờ cứ kêu con cúp máy cho đỡ tốn tiền hoài. Vậy chớ xóm cô Lành ở có nhiều Mỹ lắm hả nội? rồi nội không biết tiếng Mỹ làm sao nói chuyện với người ta?

Bà lại chiều cháu, trả lời câu hỏi tào lao của nó:

- Hàng xóm ở Mỹ mạnh ai nấy sống đâu như bên Việt Nam mình có chòm xóm sớm hôm đụng mặt nhau. Tèo ơi, thôi con cúp máy đi cho đỡ tốn tiền.

Lần này cái điệp khúc "Tèo ơi, thôi con cúp máy đi cho đỡ tốn tiền" đã hiệu nghiệm, thằng Tèo đành chịu thua vì giọng rên rỉ của bà nội. Tèo sợ bà quên nên cố lập lại:

- Dạ con sẽ cúp máy, nội nhớ mấy thứ con xin hồi nãy nghe, quần "din" áo thun và cái máy vi tính.

Bà Tư Nhiều chợt nhớ ra vội níu kéo lại:

- Khoan, khoan Tèo ơi đừng cúp máy, nghe nội dặn nè, con nhớ đừng đạp xe từ Gò Vấp nhà mình xuống Chợ Cầu thăm bà ngoại nữa, đường xá xe cộ đông đúc nguy hiểm lắm, con gọi điện thăm ngoại con được rồi.

- Dạ, con biết rồi. Trước khi đi Mỹ nội đã dặn dò con điều này mấy chục lần rồi.

Nói xong thằng Tèo ngoan ngoãn cúp máy.

Bà Tư Nhiều thương cháu, lo cho cháu, bà sợ nó bị...xe đụng nên dặn dò nó thế vì tai nạn xe cộ bên Việt Nam xảy ra quá nhiều chứ bà không có ác ý chia rẽ tình bà cháu của Tèo với bên ngoại.

Từ ngày sang Mỹ bà Tư Nhiều có nói con gái mua cho mấy cái thẻ điện thoại gọi về Việt Nam, bà gọi dần, nói chuyện với con trai, con dâu hỏi thăm từ sui gia cho đến họ hàng xa lối xóm gần. Thẻ hết rồi nên bà đành chịu để con trai gọi sang như hôm nay. Nó đã nghèo lại tốn tiền điện thoại làm bà xót xa cả ruột gan..

Bà Tư Nhiều ở Mỹ hơn 6 tháng thì văn phòng luật sư gửi thư cho cô Laura thông báo là mục đích không thành. Thế là tan vỡ bao hi vọng của cô Laura và làm cô tốn kém tiền bạc, khi thì vài trăm khi thì bạc ngàn, đụng tới luật sư thì không tránh khỏi tốn tiền hao của là vậy, họ tính tiền từ cuộc nói chuyện phone tham khảo hay khi cô thư ký đánh máy văn bản. Thời giờ của họ tính ra tiền mà.

Bà Tư Nhiều mừng thầm nhưng cô Laura cố vớt vát nói với mẹ:

- Anh phụ tá luật sư người Việt Nam có gợi ý cho con là nếu má ...kết hôn thì sẽ giải quyết ca này mau lẹ nhất, thành công nhất. Để con kiếm cho má một ông gia nào vừa cô độc vừa ...khờ khờ, dụ ông làm giấy tờ cho má.

Bà Tư Nhiều giật mình phản đối:

- Úy trời thần ơi...má gần 70 tuổi còn lấy chồng làm trò cười cho thiên hạ hả?

Cô Laura cũng nản chí rồi, cho dù má cô có đồng ý thì kiếm một ông gia khờ đâu phải dễ, mà chi trả kiểu "dịch vụ" tốn 30 ngàn đô thì quá đắt, cô chẳng dại gì bỏ ra.

Hơn 6 tháng ở Mỹ bà Tư Nhiều chẳng béo tốt tươi vui gì mà trái lại trông bà còn u ám hao mòn đi, cứ cái đà này thì bà càng ở lại Mỹ sẽ càng tiêu đời sớm.

Bà than mệt mỏi và thỉnh thoảng chóng mặt càng làm cho cô Laura lo ngại vội đưa bà đi khám bác sĩ. Kết quả bà Tư Nhiều bị cao huyết áp và có triệu chứng trầm cảm làm cô càng lo sốt vó..

Cô Laura đâu biết rằng hàng ngày mẹ cô đã lặng ngồi nơi bàn ăn nhìn ra cửa kính dõi theo mây trời trôi, dõi theo bóng chim bay từ giờ này đến giờ kia mà cõi lòng buồn vơi vơi, bà thương nhớ khung trời cũ, khu xóm xưa, bà mong được trở về Việt Nam ở chung nhà với con với cháu, miếng ăn ngon là khi tâm bà vui, còn hơn sống ở Mỹ ban ngày con cháu đi vắng bà ngồi thui thủi ăn bát cơm đầy cá thịt mà nuốt như mắc nghẹn.

Cả ngày bà chỉ quanh quẩn ngồi thừ người nơi bàn ăn hay đi ra phòng khách, hay mở cửa bếp ra cái deck sau nhà như một người tù không được vượt quá giới hạn vòng đai giam giữ.

Cô Laura đã phải chịu thua vội thu xếp ngày giờ cho bà trở về Việt Nam., kéo đùng một cái bà trở bệnh nặng thì bao nhiêu chuyện phiền hà và tốn kém sẽ xảy ra.

Thật kỳ diệu, khi biết tin này bà Tư Nhiều sinh động hẳn lên, bà nói chuyện nhiều hơn .

Bà hớn hờ hỏi cô Laura :

- Con xem quần áo của hai thằng con có món nào chúng chê, chúng chán thì cho má mang về Việt Nam cho thằng Tèo, thằng Tẹo.

Thế là bà có cả va ly quần áo còn rất tốt mà con cô Laura mới mặc qua vài lần, thậm chí có cái còn chưa mặc vào lần nào, quần áo đủ loại có cả quần “din” áo thun như thằng Tèo ao ước.

Rồi bà lựa lúc cô Laura vui vẻ bà hỏi thêm:

- Con xem hai thằng con của con có...dư cái máy vi tính nào thì cho má đem về Việt Nam cho thằng Tèo thằng Tẹo..

Cô Laura dẫy nẫy:

- Trời ơi, cái gì của nhà này má cũng muốn mang về cho thằng Tèo thằng Tẹo của má.

Tuy miệng cô Laura đơng đơng thế nhưng tâm cô cũng mở:

- Thôi, để con mua tặng anh em thằng Tèo thằng Tẹo một cái máy vi tính mới tinh, để mỗi khi chúng xài là biết ơn cô Lành nó.

Bà cầu cạnh thêm:

- Con à, con ráng nhín cho má vài trăm mang về cho anh chị con, lúc này công ăn việc làm bết bát lắm.

Cô Laura đồng ý mà còn thòng một câu mát mẻ:

- Con sẽ làm vui lòng má để má làm vui lòng con trai con dâu. Coi như má sang đây du lịch một chuyến cho biết nước Mỹ, cảnh sống ở Mỹ và mang quà về cho con cháu của má ở Việt Nam

Bà Tư Nhiều sung sướng ra mặt, vừa được trở về nơi chốn cũ vừa mang quà là mang bao niềm vui cho con cho cháu bà.

- Má cảm ơn con., anh chị con hay tin này cũng mang ơn con không hết...

Cô Laura cũng có cảm giác sung sướng thoải mái như thế. Suốt mấy tháng qua cô đã thấp thỏm lo lắng đủ thứ, lo hồ sơ nhờ luật sư giúp mẹ cô định cư, và lo nhất là trong thời gian bà ở đây chỉ sợ xảy ra đại sự phải vào bệnh viện.

Bây giờ cô Laura mới hiểu ra một điều đơn giản mà sung sướng hạnh phúc cho cả đôi bên, thà mỗi tháng cô gởi 200 đô về Việt Nam nuôi má là xong bốn phận báo hiếu lại còn được tiếng giúp đỡ gia đình anh trai vì họ ăn ké vào những đồng tiền đó, và thỉnh thoảng cô gởi riêng cho nhà anh Hiền chút tiền họ mừng vui biết bao nhiêu.

Nhìn mẹ tươi vui và lảng xảng sửa soạn hành lý cho ngày trở về Việt Nam . Cô Laura chân tình nói với mẹ:

- Má ơi, con đã biết ở nơi nào là nơi sung sướng hạnh phúc của má rồi.

Nguyễn Thị Thanh Dương.

(Mother’s Day- 2014)

KHỔ VÌ TRANH, TRANH NHAU CHI CHO KHỔ?

*Mặt trời và mặt trăng
Gặp nhau bao giờ chẳng?
Trừ phi nhật, nguyệt thực
Chẳng bao giờ nhập nhãng!*

*"Mặt" nào có tài năng
Tha hồ mà kiêu căng
Trở tài phù phép: "thực"
Cho nhân loại ngổ ngàng.*

*Thưa cùng Anh, tình lang
Chúng mình cứ dịu dàng
Đừng tranh nhau ánh sáng
Mà vấp té giữa đường.*

*Xem kìa! Tre đầu làng
Lá xanh biếc khoe khoang
Đôi chim vàng duyên dáng
Giống như em bên chàng.*

*Rõ ràng mình trùng ... quang!
Á Nghi, 8-5-2014*

ĐẠO THẾ GIAN

*"Hay cười: rước phúc vào nhà"
Anh hãy cười hoài đi nha!
Càng cười trông anh càng trẻ
Ra đường chẳng ai chê già.*

*Mồng tơ leo rào tre thưa
Nhờ cười, duyên mới đẩy đưa
Cho em theo anh hầu hạ
Dù cơm chỉ toàn rau dưa.*

*Nghèo nhưng hạnh phúc chan
hòa!*

Á Nghi, 8-5-2014